

و شیخ لفظه دار بر وزن کلچه ارده گنجید را کویند و مثل کجند روغن کشیده را هم کویند هر چنین بر وزن حسین مبنی دانند
که از وزیدن است و نامه تنشکده بزم بوده در وسط تای میثا پوره و باین معنی بازای قرشت هم آمد است

بیان سیزدهم در بایی اججد بازای فارسے مشتمل بر چهار روای لغت

بُرْثَ . بفتح اول و سکون ثانی برفت و دمه باشد و سرمه از بزرگ و آن چیزی است که در وقت شدت سرماها
ذکر وزد و زن از بزرگ و بزرگم بفتح اول و کافت و سکون ثانی و سیم معنی بازداشت و منع باشد بزرگی
لفتح اول بر وزن کشکول شخصی را کویند که تویی بیکل و جلد و سنج کش باشد و حرص در کاره بود و بجز اول هم آمد است
بُرْثَم . بفتح اول و سکون ثانی و پیم شنبه را کویند بُرْثَم . بفتح اول بر وزن افعان عکیین و علیوز و افسرده را
کویند و بضم اول هم آمد است بُرْثَمْره بازای فارسی بر وزن خمکده آماتاب پرست را کویند و آن جانور سیست چشم
چپا سه لیکن از چلپا سه بزرگتر میباشد و آنرا بسرپائی حربا خواند بُرْثَل . بر وزن چمن محل ولای تیره باشد که درین
وحضها و جو پهای هر سه بُرْثَمْد . بر وزن سمند کیا یعنی باشد خوشبوی و لطی برجست را کویند و آن کیا یعنی باشد خوبی
شیوه با سفلنج که در غلزارهای وکنارهای جوی آسپ روید و در آشنا کنند بُرْثَمْی . بر وزن لوندی معنی نامراوی و
در و مسد می و چیار کی و تنگی میباشد بُرْثَمْکَ . بر وزن فرنگت معنی کلید باشد و بفری مختار خواند
بُرْثَمْوَال . بر وزن احوال صدایی را کویند که مسکوس شود یعنی برگرد و ماستد صدایی کو و کشند و امثال آن بروج
بر وزن بجه معنی پیداگرون و سیم و سانیدن باشد بُرْثَمْوَل . بضم اول بر وزن و معنی محول است که استوان
شتابکت باشد و بتازی کسب خانند بُرْثَمَان . بضم اول بر وزن برگان معنی خجله باشد و آن صفتی است
در آدمی که چون چیزی پیش کسی میند ارزد کشند که مثل آن چیز او را باشد پی اگر از آن شخص زایل شود و این محمود است
برخلاف حدچه حود خواهد که آن چیز او را باشد و آن شخص صردم ماند

بیان چهاردهم در بایی اججد باسین سعفی مشتمل بر چهار شیوه لغت و کنایه

بس . بفتح اول و سکون ثانی سیمی باشد آنی که بر آن کوشت که اسب کند و بفری سفو و خوانند و مخفف بوس

بیوست که عرب قبل میکوئید و نفع اول ترجمه فقط حسب باشد و معنی بسیار بسند و نام شخصی است در فارس که از افاسی میکوئید
 هم است معنی فتح کن بسما بروزن رسابعی ای بس و بسیار باشد و نام شخصی است در فارس که از افاسی میکوئید
 بسیار و د بفتح اول و ثانی بالف کشیده و سکون رای قرشت و فتح وال الجذر عینی را کوئید که بجهت چیزی کاشتن آن
 داده باشند بسیاره بفتح اول بروزن پیزاره ایوان و صفت را کوئید و بکسر اول هم آمده است بسیار بفتح اول
 دثانی بالف کشیده و بکاف زده ناجی را کوئید که از کلمه اور راجعن و اسپر غیرها و برگت سور دسانند و پادشاهان و پیزگاه
 بروزه ای عیمه و جن و مردان در روز داده برسد که از دنده و بابای قارسی هم بظر آمده است بسیار بفتح اول و بروز
 بروزن ای ای کیا هی است هنای است پیزاره ای هنگاه مانند دنای سر سخ جهاد شده و بروست آن که هم باود چون آنرا
 بشکند و دشنه نزد و برایه بسیارند بروزن و ماوند قافیه شعر باشد و هر دو چیز را که با یکدیگر مناسبی داشته باشند
 تیر بسیارند کوئید بسیار بروزن گردان کریا میکند و فیضی را کوئید و در عربی پیزاره ای کوئید بسیار بسیار
 بالف کشیده بسیار ای از حمل عربی است و آن دوایی باشد که برگت آن مانند برگت پیدا و دلکن کوچک از آن است
 و کوچک آن مانند با سمن سفید و خوشبو بیاشه و حمل عربی را بیوانی مولی بکسر هم و بفتح هم صندل و دانه خواهد بسیار
 باشند فارسی بروزن همسایه دارد و آن بیچ کیا هی است که دار شیوه بزرگ پاد مغرب آن بفتح ای است و تریب
 اشتهار دارد و هنای اضراس الحکلب و مایع البجز خوانند مسجل سودا است بست بضم اول و سکون ثانی و دو ثالثه
 نام دلایلی و قطعه است مشهور و معنی که دار هم آمده است و جای رایزگر کوئید که میوای خوشبوی دلخواهی هم رسیده
 بین است و معنی سده میگردد و معنی که دیر نیز بظر آمده است و میتوان ای رایزگر کوئید که بروزگیران در میان خود کرد و باشند
 بستاخ بروزن و معنی بستاخ است که ادب و لوح باشد بستان بکسر اول و سکون آخر که رای قرشت
 باشد معنی است و نهاد است بستان بکسر اول بروزن اسلام و هری باشد سخ زنگ و بحری مرجان خیانند
 بستان بضم اول بروزن بروزگران که دار که دن را کوئید و مخفف بستان هم است و جای رایزگر کوئید که میوای خوشبو
 و بسیار بحربه بستان افروز لکی است سخ زنگ و پی بوی که از ایجاد خود سوس و کلی یوسف تیر کوئید و بجهت
 پیغمبر که خیزان باشد بستان ایروان میکوئید و بجای فایه فارسی هم آمده است بستان پیغای پاغ پیگش
 و بند و را کوئینه که با غبان باشد بستان شیرین نام نوایی است از موسیقی بستان وند بفتح و د
 بروزن

بر زدن کل مانند زین پشمۀ لپشۀ را کویند که گنل و گریوه باشد و زین نامه هست و دایر کفته اند بفتح بضم قل و سکون
 ثانی و نفتح فو قافی و حجم سکون مغرب بنت است و آن صحنی باشد که کند و کویند شیخ و بعضی کویند صحن دخت پست
بترآهنگ بکسر قل و سکون ثانی و فتح قاف و درای پی لقطع بالعف کشیده و باعی مفتح بیون و کاف زده
 معنی لحافت و هنایی باشد و بعضی چادر بشی را کفته اند که بر روی هنایی پوشند بتردان بر زدن دل بر دلن محکم کن
 و پاک ساختن باشد بترسند کنایه از اشتر باشد که آن الهی ناکویند بستگت بضم قل بر زدن ناد
 صحن دخت پست و بعضی کویند کند است و بعضی دیگر کویند صحن است مانند کند واعرف لبان خانه بستو بر رو
 پدر و مرطمان سفالین کوچک را کویند و مغرب آن بستوی باشد و چوپی را تیر کفته اند که بدان ماست و اثواب آنده و بروم زند
 ناسک و دفع از هم جدا کرد و سبّت و بند کنایه از سلیمانی و ضبط و زنجباشد بستو بکسر قل و سکون ثانی معنی
 ستد است که مول و بنت آمده باشد بسته بفتح اول بر زدن دسته حریر مخفی باشد که در استریا و دل ران
 سانند و آن خان است که حریر را در سختمانی شکردار بند و اقسام بنت بر سواخهای شکر زند تا لعنت برآورده
 و شخصی را تیر کویند که او را بحر بسته باشد و داما و سواند شد و آن هنکی هم است از نویسی کی که از ابته نکار خواند و آن مرکب است
 از حصار و جاز و سه کاه و بکسر قل و ضم قاف و ظهور آخر که باشد مخفی بسته است که بنت آمده و مول باشد و بضم
 اقل و نفتح فو قافی قندی را کویند و آن سفری باشد که خوند بسته رحم بفتح را و کسر حا بر روی لقطع زنی را کویند که بر زن
 نزایه و اوراء هری عجیب خواهد بستیلاج بفتح اقل و سکون ثانی و فو قافی پسخانی رسیده و باعی ایجاد بالفشد
 و بحجم زده بلطف روی خشکت را کویند و بلطف اهل سررب محصل الامیر خواند طبیعت وی سرد است باعذل و ضم
 کردن بر درهای کرم نافع باشد بر خواسته کنایه از مطلوب و معنوی باشد بسته بضم قل و سکون ثانی
 و دال ایجاد معنی نسبت باشد که از اصل مرجان باشد و باعینی بکسر اول هم آمد است و کویند منبت آن قدر را
 شجری نیز خواند و بعضی بفتح مرجان اکتفه اند که اصل مرجان باشد و باعینی بکسر اول هم آمد است و کویند منبت آن قدر را
 رسخانی بر آن سبده و برگشته چون با و هر آن وزد و اقبال بر آن تا بد سخت و سرخ کرده و آن بفتح است مان نیا
 و چند چنانکه سخن خرامیان نیاست و حیوان و بوزیره سهان انسان و بیوان و انسان میان خلق و رحمان کویند اگر بر کردن
 صرع سبده نداخ باشد و همچین اگر بر کردن صاحب انقرس بند است بستگت بفتح اقل و ثانی بر زدن بخرا

وسته کندم وجود کرده باشد و سبکون ثانی بر زدن نزدیک دارد که آنرا **اکلیل الملک** خوانند بسر بردن
 گناه از عقاید و با تا خام رساییدن و سازگاری نمودن دروز کار کند را نیدن و غنیمت کردن باشد بسر شهربافت
 گناه از آمدن بسرختی پوکه در اثای کفعت که جمله مضر خوبی بیان کننده تا فاصله اتفاق شود بسریا بکسر قاف و ثالث و حکای
 بالف کشیده بلطفت زند و هارند کوشش را کویند و بصری لحم خوانند بسغده بفتح اول و ثانی و سکون خین لعنه در وفع
 بیکم معنی آماده و ساخته و عنیا باشد و شخصی که کار را از سامان گسته و بازند و بضم ثانی یعنی خطر آمده است و با ای فارسی خبر
 دست است بسخنیدن بر زدن سپندیدن معنی ساخته شدن و همیا کشتن و آماده کردن باشد و بکسر قاف
 وفتح ثانی و بکسر قاف و ضم ثانی بر و آمده است بفتح اول و بایی طلاقی است سرب بیان یکی است و آن
 دارویی است که بصری اضرار اکلیل و کشیر لارجل خوانند کویند اگر قدری ازان در شیر اندانه شیر زبانه شد و مشیر شهربافت
 بکارت بفتح اول و ثانی و سکون کافت داردی است که بصری اکلیل الملک خوانند و بفتح اول و سکون ثانی و
 کندم وجود کرده باشد و معنی خیازه هم آمده است و بضم اول و ثانی فیکار که زمان بجست بفتح اول باشد بکل
 بفتح اول بر زدن مشغایی پس در خانه و سر باشد ببل بفتح اول و ثانی و سکون لام علم است که آنرا کار و سکون کویند
 و معنی باشد هم بظر آمده است که بزبان عربی عجب خوانند و امر بزدای سخن هم است یعنی در اوینه و در عربی جمع بجمل است که
 شیطان در بیو باشد و سکون ثانی در عربی معنی حلال حسنه امر بر و آمده است بسلامیدن بکسر قاف رثای مخفف
 بسلامیدن باشد ببل بفتح اول و ثالث و سکون ثانی و آن هیئت ما زین ماش و عده س که آنرا مکات بضم
 خوانند و بصری **مشتر خانند** بسیم بکسر قاف و سیم و سکون ثانی و لام هر چیز که آنرا فتح کرده باشد یعنی سر بریده باشد
 و مشیر شهربافت شده را نیز کویند و وجه شیریه شر آنست که در وقت و فتح کردن بسم الله میکویند و مردم صاحب علم و برو
 را هم گفتند **بستان** یا زدن بر زدن و موسس نام است و معلوم بر زدن باشد و بوجود و جب قابل منت کویند طلب
 و بخوب و بذیافت و ملمس است دعلم خوب و خوب مهد الله است بفتح بکسر قاف بر زدن شکن خشکی و داغی باشد که بر زدن
 و اندام مردم اقد و آنرا بصری کلف خوانند و اور پر سخنیدن هم است بسد بر زدن سمند نمودار و کافی و کناف و کنای
 کویند و معنی تمام هم آمده است بسد بر زدن و نزدیک بمن است که سزا و رذکافی و تمام باشد بستک
 بر زدن خد نکت داردی است که آنرا **اکلیل الملک** خوانند و آنچه خرم ابر او باشد بسویه بضم اول و ثانی در وادی محول

و فو قافی مفتوح زلف را کو نیز دمکسر اول هم آمده است بسوده کجرا و لیل بر زدن فروده بهنی دست نزد و مالیده
ولس ولا مسنه باشد و بهنی سوانح کرده هم آمده است بسوده بر زدن حمورشین دفعای جدر را کو نیز دبوریدان
بر زدن فروشیدن نفرین دفعای پدر کردن باشد بسول بر زدن اصول معنی بور است که دفعای بعد از خرین شاه
ببوریدان بر زدن و معنی ببوریدان است که نفرین کردن باشد و با معنی پایای فارسی و شیخ لطفه دار هم آمده است
بسه بفتح اول و ثانی کیا هی است که آنرا الحکیم الملک خاتمه بسی بر زدن و صنیعی بسیاری از روزیادی
باشد بسیا بر زدن دریا شراب انکو را کو نیز بلطفت زند و پانزده بفتح بفتح اول و ثانی به سخای مجول
رسیده و سخیم زده معنی ساختگی کارها و کار سازیها و ساخته شدن و آماده کردن باشد حضورها ساختگی و کار سازی سفر و
کار سازی کشته را تیر کو نیز و امر بدینه هم آمده است یعنی آماده شو و کار سازی کن و مخنی قصد و اراده هم است دمکسر اول
تیر کتفه اند بیچهر بر زدن شکیبدینه کار سازی کشته واست عدا و ناید و قصد و اراده کشته بیچنده بر زدن تو
شخصی را کو نیز که است عدا و سامان کاری کشته و آماده و محبت اساز و مخدود و مخدود واراده کشته را تیر کو نیز بیچیدن
بر زدن شکیبدین یعنی سامان کردن و ساز خنودن و کارهای اساسه و جهیها و آماده کردن و مخنی قصد و آنکه واراده
نمودن پنجه است بیچیده بر زدن شکیبدینه سامان و کار سازی کرده شده و ساخته و آماده کرده باشد و مخنی قصد
واراده نموده پنجه است بسیلم بفتح اول بر زدن و سیلم نوعی از پا قلای صحرایی باشد که چکتر از باقلای خود
اگر زمان آنرا بپریند و بخورد شیر اشیان زیاده شود بسیم بر زدن سیم زبان زند و پانزده خوش مزد و خوا
لذت را کو نیز بیان پاتردهم در بایی اجیده باشیں قرشت مشتمل بر پرست و سه لغت

لیش بفتح اول و سکون ثانی مطلق بند را کو نیز عموماً و بندی که از آین و برجی بر صند و قهقهه خصوصاً وزد احتی را تیر کو نیز که باشد
هاران حاصل شود و بندیده ثانی در علی شاد کام و خشترم و کشاده رهی را کو نیز و بضم اول کامل اوی و مسوی کردن و بیال آی
باشد و با معنی بفتح بایی فارسی هم آمده است و معنی ناقص و ناتمام هم است و کجرا اول امیر وادون باشد لیش بیش
بشار کجرا اول بر زدن جدار کر فشار و پایی بند را کو نیز و معنی ثمار هم آمده است و آن نزدی باشد که بر سر کسی بجزوان پادشاه
بر زند ولس ولا مسه و سودن دست یا خودی بر حضور دیگر باشد و بر چیز طلا کوب و لقرو کوب را تیر کو نیز دمکسری مانده و کو غثه

شد و بزم است و بفتح اول تیزگفتانه بثابض بکسر قل و ثانی بالف کشیده و بثین پی نقطه و بای ایجاد زده مخفف
 بثابض است که خاپ باشد و بعپی نوم خوانده بثابض و بضم اول و فتح داد و سکون را دادل پی نقطه زده بثین پیشنه
 کویند بثیث بضم بعپی برو و سکون بر و سکون همکن حنفی را کویند که خبر زده و باید باشد در عربی علفم خانم و بفتح اول و مالک هم
 آنده است بثین بروز احمد نام فریاد است از قرایی مردوشایجان بثیث بکسر قل و سکون ثانی و با
 فارسی برا و مجهول بکسریه و بلطفه زده بعینی پر لیسان و پر لکنده باشد و امیر بعینی بزم است و پر لکنده کشیده در اینکه کویند بثیث
 بی ایجاد بر دن چشم بعینی بثیث است که فریاد باشد از قرایی مردوشایجان و بیش منرب است و در این زمان تجربه اش تا
 وارد بثیث بفتح اول و مالک بایی حملی بروز اند و می خواه باشد که بفتح لاغر است و بکسر مالک بزم آمده است
 بثالم بکسر قل و سکون ثانی و فو قافی بالف کشیده و لام مخفق بیم زده بعینی طغیلی باشد که منوب بتفیل است طغیل
 شخصی برواز مردم کوفه و او چیزی ناخوانده بمانیم و عویشها حاضر میشند و اورا طغیل اعمس مکیفتند بستام بروزگان
 بعینی بثالم است که طغیلی باشد بشر بفتح اول بروزگان کفر نام میکاریل است کویند که رسانیدن روزگی خلی خاله
 چوست و بایی صنی سجاوی حرف اول نای قرش است بزم آمده است و اللهم اعلم و نام فرشته است متکل با ایان و بنی اتا
 و ابردایت کویند که بعپی سحاب خوانده و بضم اول درم و اماس و دمیدکی و بخششی باشد که بردان و اذام آدمی برآید و از ابرد
 شر کویند بشرخ بفتح اول و سکون ثانی و ضم مالک و زایع مفتوح بعینی نقطه و از زده اسپکت را کویند و آن کیا بی شد
 که بدان جامرانکت گشته و پاره از خوش امکن و خوش خس و از تیزگفتانه بشرم بضم اول و مالک و تفتح زایع و سکون
 ثانی و بیم و پیش و دمیدکی باشد با خارش که داعنای آدمی بحرمه و اشره ادمنی بشرخ میازد و از ابرپی شر کویند
 و بروزگان اشتکر و مختصر بزم آمده است بشری اینها اول بروزگان مشتری شخصی را کویند که علت شرداشته باشد و
 نوعی از درم و اماس و دمیدکی و بخششی باشد که در بدن و اعضایی آدمی بحرمه بثیکت بفتح اول و ضم مالک
 و سکون ثانی و ده افت و طیان و خم و کوکات را کویند و بروزگان چمکت و جنگلت بزم آمده است بشرجیر بضم اول
 و بکسر چم و سکون ثانی و تھانی درای توشت نام و ختی است که بخان را زچب آن سازند و از ابرپی نیز مفتح نون بزین
 می کویند بشخاییدن با خانی شنیده و بایی تھانی بروزگان حدیث نسخی خداشیدن بناخ و غیره باشد بثیخشم
 بکسر اول و فتحی ثانی و سکون ثانی و شین نقطه دار مفتوح بیم زده بعینی لغزیدن باشد بشخون بکسر قل بروزگان بیرون

بمنی خواشیدن باشد **بـشخوده** بکسر اول بر دزن جیوه نباخ کشیده شده و خراشیده باشد و پس کشته را با چال کر وید و ترا
 لویند **بـشخور** بضم اول و مالک و سکون ثانی و داد و مجهول دنای قرشت بخ خوده و بازداشته آب دواب داکونید و هجری مو
 خاند **بـشرونی** بارای پی لعنه دلوی و های قرشت بر دزن همراه شکن تلخیت زند و پاندم بمنی پرسش کردن باشد
بـشغره با غین نقطه وار بر دزن مسخره ساخته و پرواخته شده داکونید **بـشکفت** بفتح اول و سکون ثانی و کاف
 و غزه خوباند کویند و بمنی سـبـشـبـهـمـآـمـهـ است بـبرـقـ وـنـگـرـتـ دـاـیـتـ کـوـنـدـ وـپـرـوـهـ کـهـ بـبـرـدـ خـانـهـ آـوـیـزـهـ وـنـامـهـ هـمـ هـستـ
 مخفف باشد که باشد چنانکه پوک مخفف بود که است و بضم اول ناف و موي مجدر داکونید و موي پـشـیـسـ سـرـدـ اـیـرـ کـعـتـهـ اـنـدـ کـهـ
 باشد **بـشـکـارـیـ** بفتح اول بر دزن پـچـکـارـیـ کـشـتـ وـکـارـدـ اـعـتـ دـاـکـونـیدـ **بـشـکـرـدـ** بکسر اول و فتح کاف
 خارسی بر دزن بـهـرـدـ شـکـارـ وـشـکـارـ کـاهـ وـشـکـارـ بـرـ کـوـنـدـ دـاـیـمـعـاـنـیـ سـجـفـ وـالـ هـمـ آـمـهـ استـ **بـشـکـلـ** بکسر اول بر دزن صقل
 چـکـ کـلـیدـ دـاـکـونـیدـ بـعـنـیـ چـبـ کـجـ کـهـ کـهـ کـهـ کـهـ اـنـزـاـ بـدـانـ کـشـانـیدـ **بـشـکـلـ** بـکـسـرـ اـولـ برـ دـزـنـ مـصـقـلـ بـمـنـیـ سـلـکـلـ استـ کـهـ کـهـ کـهـ کـهـ
 باشد **بـشـکـلـیدـ** بـکـسـرـ اـولـ وـنـتـعـ ثـالـثـ وـرـاعـهـ بـسـجـانـیـ رـسـیـدـ وـبـدـالـ زـدـهـ مـاضـیـ رـخـنـهـ کـرـدـانـ بـشـکـلـیدـ استـ
 وـبـاـخـنـ رـخـنـهـ وـلـشـانـ کـرـدـ وـرـخـنـهـ وـلـشـانـیـزـرـایـتـ کـوـنـیدـ کـهـ باـسـرـاـکـشـتـ وـبـرـنـاخـنـ چـهـرـهـ **بـشـکـلـیدـ** برـ دـزـنـ دـلـ شـیـشـ
 رـخـنـهـ کـرـدـ کـهـ باـمـکـشـتـ وـنـاخـنـ پـاـسـرـکـارـ دـاـیـزـرـ پـاـرـخـنـهـ شـدـانـ بـهـرـدـ وـخـارـوـمـانـدـانـ باـشـدـ چـنـاـ کـهـ اـنـجـانـ کـسـیـ سـجـارـدـ اوـزـ
 وـپـارـهـ شـوـدـ دـاـکـونـیدـ بـلـکـلـیدـ دـاـکـونـیدـ بـمـنـیـ چـیـزـیـ بـسـمـ آـمـهـ استـ **بـشـکـمـ** بـفتحـ اـولـ وـثـالـثـ وـسـکـونـ ثـانـیـ وـسـیـمـ خـاـشـ
 تـالـبـتـعـانـیـ وـبـارـکـاهـ وـایـوـانـ دـصـفـ باـشـدـ وـخـانـهـ رـانـیـزـ کـوـنـیدـ کـهـ اـهـلـ اـهـلـ اـهـ استـ
بـشـکـنـهـ برـ دـزـنـ اـسـکـنـ کـهـ کـهـ کـهـ کـهـ اـنـزـاـ کـوـنـیدـ **بـشـکـوفـ** بـکـسـرـ اـولـ وـسـکـونـ ثـانـیـ وـضـمـ مـالـثـ وـدـادـ وـمـجهـولـ سـانـ
 وـفـانـیـ مـعـقـلـونـ سـلـکـلـهـ دـوـهـنـارـوـ حـتـ باـشـدـ وـقـیـ وـاـسـتـعـنـعـ نـیـزـ کـوـنـیدـ **بـشـکـوـلـ** بـکـسـرـ اـولـ وـسـکـونـ ثـانـیـ وـلـاثـ
 بـاوـرـ سـیـدـهـ وـبـلامـ زـدـ مرـدـ جـلدـ وـحـیـتـ وـهـمـاـکـتـ وـهـیـارـدـ قـوـیـ بـسـکـلـ وـحـرـیـصـ دـرـ کـارـهـ باـشـدـ وـفتحـ اـولـ هـمـ هـستـ استـ
 وـبـمـنـیـ وـسـمـرـیـزـهـ بـخـلـرـآـمـهـ استـ وـآنـ رـسـنـیـ باـشـدـ کـهـ زـنـانـ اـبـرـهـ بـاـدـانـ رـنـکـتـ کـنـدـ **بـشـکـوـلـیدـ** بـفتحـ اـولـ بـلـکـ
 سـرـپـوشـیدـانـ حـرـیـصـ بـوـونـ دـرـ کـارـهـ وـجلـدـیـ وـچـاـلـیـ نـوـونـ باـشـدـ وـبـکـسـرـ اـولـ هـمـ هـستـ استـ **بـشـکـوـهـ** بـکـسـرـ اـولـ
 وـسـکـونـ ثـانـیـ وـثـالـثـ بـاوـرـ سـیـدـهـ وـهـمـاـیـ زـدـ مرـدـ صـاحـبـ شـوـکـتـ وـحـمـتـ وـهـیـتـ دـاـکـونـیدـ **بـشـکـلـ** بـفتحـ اـولـ
 وـثـانـیـ وـسـکـونـ لـامـ بـمـنـیـ کـرـفتـ وـکـیرـ باـشـدـ بـمـنـیـ دـوـچـیـزـ کـهـ بـرـ بـحـبـشـهـ دـرـ بـمـ اوـزـنـهـ وـاـرـبـدـاـ وـبـجـنـیـ دـجـیـهـ :ـ بـکـتـ

بـشـلـید بـقـعـهـ اـقـلـ وـثـانـیـ وـنـاـیـ وـسـکـونـ دـلـ بـمـجـدـ بـیـ پـیـ بـچـهـ وـدـرـوـیـزـ وـبـشـلـکـ بـکـمـرـاـفـلـ وـنـاـیـ وـسـکـونـ ثـالـ وـبـیـ
نـفـطـهـ دـارـ وـکـافـ لـبـلـتـ وـنـاـیـ وـجـنـیـ هـسـتـ سـرـخـ نـاـکـ اـنـ کـشـتـ وـسـتـ کـمـدـرـ وـهـمـ بـوـنـاـیـ جـنـطـیـاـنـ کـوـنـیدـ بـولـ وـبـیـلـ بـرـخـ
بـشـلـکـتـ بـکـمـرـاـفـلـ وـقـعـهـ نـاـیـ وـسـکـونـ ثـانـیـ وـنـوـنـ وـکـافـ فـارـسـیـ نـاـمـ قـلـهـ اـیـتـ درـبـندـ وـسـتـانـ لـبـلـیـ بـقـعـهـ اـقـلـ
وـنـاـیـ وـکـسـرـاـلـ وـسـکـونـ تـخـنـاـنـ بـیـنـ رـاـوـیـ بـرـجـیـ بـشـلـیدـ بـرـوـزـ وـصـنـیـ بـچـیدـنـ باـشـدـ وـبـیـ حـدـ اوـ بـخـانـ هـمـ
بـشـرـ بـقـعـهـ اـقـلـ وـنـاـیـ وـسـکـونـ بـیـمـ سـوـکـوـدـ وـمـوـلـ بـکـوـپـدـ وـبـیـنـ نـاـکـوـهـ بـرـمـ آـمـدـ هـسـتـ وـبـسـکـونـ ثـانـیـ شـبـنـمـ بـرـیـزـهـ رـاـ کـوـنـیدـ کـمـ خـمـ بـلـانـ
بـرـبـرـهـ زـارـ کـشـیدـ وـسـخـیدـ نـایـدـ وـآـنـ بـهـنـیـ صـیـغـ خـوـانـدـ وـنـاـمـ مـوـضـیـ هـسـتـ بـنـایـتـ سـرـدـ بـیرـ سـیـانـ طـبـرـسـانـ وـدـیـ وـطـحـدـ مـلـیـ بـلـکـهـ
بـیـزـ کـوـنـیدـ لـبـشـهـ بـرـوـزـ وـشـمـهـ بـیـنـ کـهـ بـهـنـوـزـ زـارـ دـبـاعـتـ بـکـوـدـ وـدـلـهـ باـشـدـ سـیـاهـ خـانـدـ عـدـسـ کـلـ درـدـادـ وـنـاـیـ چـشمـ بـکـاـ
بـرـمـ وـبـیـنـ کـوـنـیدـ بـیـنـیـ عـرـلـ هـسـتـ لـبـشـنـ بـقـعـهـ اـقـلـ وـنـاـیـ وـسـکـونـ نـوـنـ بـیـنـ قـدـ وـبـالـ باـشـدـ وـبـدـنـ رـاـنـیـزـ کـوـنـیدـ وـسـوـنـ
وـاـطـرـاـتـ بـرـچـیـزـ بـیـزـ کـهـ اـنـ لـبـشـجـ بـکـمـرـاـفـلـ بـرـوـزـنـ شـلـکـوـخـنـگـیـ کـهـ بـرـرـوـیـ اوـمـیـ اـنـدـ وـبـعـدـ کـلـفـ خـوـانـدـ وـبـشـجـ اـقـلـ
نـاـبـلـ وـطـرـاوـتـ رـخـسـارـ وـاـبـرـوـ باـشـدـ لـبـشـنـجـ بـکـمـرـاـفـلـ بـرـوـزـنـ شـلـکـوـخـنـگـیـ اـفـارـمـیـ باـشـدـ کـهـ جـوـلـ بـکـانـ بـدـانـ آـمـاـرـتـانـهـ مـاـنـهـ
وـآنـ دـسـعـتـ کـیـاـبـیـ بـوـدـ کـهـ مـاـنـدـ جـارـ وـبـ بـرـهـمـهـ باـشـدـ وـبـیـنـ کـوـنـدـ آـمـارـیـ باـشـدـ کـهـ بـرـنـاـمـهـ مـالـهـ لـبـشـرـهـ بـعـضـ اـقـلـ وـقـعـهـ
نـاـیـ فـارـسـیـ بـرـوـزـنـ مـضـخـمـ چـکـنـاـلـیـ باـشـدـ کـهـ اـزـ آـرـوـکـنـدـ خـسـرـمـایـاـ اـنـنـانـ کـرـمـ وـرـدـ غـنـ وـوـشـابـ سـازـنـدـ وـخـبـسـتـ اـقـلـ وـذـاـ
بـرـوـزـنـ مـضـضـهـ هـمـ آـمـدـ هـسـتـ وـبـیـنـ کـهـ لـبـشـرـهـ چـکـنـاـلـیـ اـسـتـ کـهـ اـزـ نـاـنـ نـاـکـ وـخـمـاـدـ وـرـدـ غـنـ سـازـنـدـ وـاـصـحـ هـسـتـ
بـلـکـنـکـ بـکـمـرـاـفـلـ وـنـاـیـ وـسـکـونـ دـلـ وـکـافـ فـارـسـیـ آـقـیـ باـشـدـ سـرـشـ مـاـنـدـ کـلـکـنـکـ وـرـازـ کـهـ بـنـایـانـ بـدـانـ وـلـوـارـ رـاـ
بـوـاـخـ کـنـنـدـ وـکـلـکـنـکـ وـاـسـنـهـ وـبـیـنـهـ نـبـایـیـ وـسـخـارـ بـرـاـتـیـرـ کـهـ اـنـ لـبـشـیـزـ بـقـعـهـ اـقـلـ بـرـوـزـنـ کـشـیـزـ کـیـاـبـیـ اـنـتـ هـسـتـ کـهـ آـنـاـ بـوـیـ مـلـکـ وـدـاـ
کـوـنـیدـ لـبـشـیـزـ وـ بـرـوـزـنـ فـحـیدـهـ بـیـنـیـ لـبـشـیـزـ هـسـتـ کـهـ بـوـیـ مـاـدـانـ باـشـدـ لـبـشـنـ بـعـضـ اـقـلـ بـرـوـزـنـ کـلـچـینـ کـلـیـ اـسـتـ وـھـرـ
وـآنـ مـاـنـدـ نـیـلوـفـرـ بـوـسـنـ دـهـ مـیـانـ آـبـ بـهـاـشـدـ کـوـنـیدـ ھـرـسـبـاـجـ سـرـاـبـ بـرـمـیـ اوـرـ وـوـشـامـ بـهـاـبـ فـرـوـیـ بـرـوـزـ وـھـیـنـ سـاـقـیـ
وـارـدـ وـسـبـرـ بـیـنـیـ ھـکـتـ نـدارـ وـبـیـزـرـ کـیـ غـوـنـهـ خـنـخـاـشـ بـیـشـوـدـ وـتـخـمـ آـنـ سـفـیدـ هـسـتـ وـرـعـطـرـیـاـتـ بـکـارـ بـرـنـدـ وـازـ آـنـ کـلـ روـجـیـ خـلـاـ
بـهـیـتـ عـلـتـ سـرـسـامـ وـبـیـخـ آـنـ مـقـوـیـ هـسـتـ بـاـهـدـ لـبـشـنـ بـکـمـرـاـفـلـ وـفـسـحـ فـوـقـانـ بـرـوـزـنـ فـرـوـزـنـ نـاـمـ بـرـلـوـرـ اـسـفـلـهـ
هـسـتـ وـبـیـنـیـ بـیـزـنـهـ بـرـمـ آـمـدـ هـسـتـ کـهـ بـیـمـونـ باـشـدـ وـبـشـجـ اـقـلـ بـرـمـ هـسـتـ لـبـشـوـیدـنـ بـکـمـرـاـفـلـ وـرـایـ قـرـتـ
بـرـوـزـنـ کـوـپـیدـنـ لـفـرـنـ وـدـعـاـیـ بـدـکـرـدـنـ رـاـ کـوـنـیدـ وـبـیـ شـورـیدـنـ وـدـخـشـبـ شـدـنـ بـرـمـ هـسـتـ کـهـ بـرـیـ ھـجـانـ خـوـانـدـ ثـبـلـ

بکسر اول و ثانی بواور سیده و بلام زده کذارنده کار نموده باشد و یخنده را کویند و امر با معنی هم هست بخی همان و به عنوان
سازی کن و بر سرمه زد کی و پر پیش ازی را تیرکفته اند و امر با معنی هم هست بخی بر سرمه زدن پر پیش ایان کن و بضم اول تیره است
شیوش بکسر اول بلام بروز نکوهش بخی بر سرمه زدن پر پیش ایان باشد و کار کذاری و داشت کی و یخنده کی را تیرکویند
بشو لپیدن بکسر اول بروز نکوهش بخی دیدن و دلستن و بر سرمه زدن پر پیش ایان کردن و در مانده و مشغیر ششش با
و معنی کار کذاری کرون و کار سازی نمودن هم هست و لفتح اول تیره است بشو لپیده بروز نکوهش بخی
و دیده و عاسته و کار سازی کرده و تخفه و پر پیش ایان و بر سرمه زده و بشوریده باشد بشو لپیدون بضم اول و کسر رابع و تخفه
بواور سیده هنون زده بخت یونانی بند قطعه نارا کویند که سیده شش باشد بشو لپیده آبراز سیده هم باستهای
و حکمت غیر معلوم و ابراهیم خود معلوم است بخت اندلس نوعی از خوار است که در زینهای آستانه ای و زینهای
خشن و درشت روید و در صحراء ای شیراز بسیار است و مکر عمل از نظر آن خوش سازد و آنرا قرصنه خواسته منع نماید
حاب و بشیون بکسر اول و ثانی و سکون تھاتی و نون بخی ذات باشد مطلقاً اعم از ذات و احباب ذات
بشهیون بروز ایون بخی فرجه باشد که نقیض لاغر است

یان شانزده چم در بامی ایجده با طای حلی مشتمل برد و از ده لغت و کنایت

بط لفتح اول و سکون ثانی کنایه از صراحی شراب باشد که بصورت مرغایی ساخته باشد و در علی مرغایی را کویند
بط ارس بفتح اول بروز نداریں یونانی نام دوایی است که از اسرائیل خبر کویند و آن چوبی باشد سپاهه
و چون سپاهه مغزاً آن فستقی بود که واده را تلفع است بط باط های ایجده بروز و طباطب ملخت سرطانی رسته
باشد که آنرا سرخ مرد کویند بطراء بروز صحرا یونانی کوه را کویند و بعلی جبل خواسته و بجا ای حرف اول هایی شخص
هم نظر آمده است بط اخو با خایی لقطعه و از بروز شفتالو و بط اخون بروز افلاطون ملخت یونانی جانوز است
آپی که آنرا از حق کویند و بعلی صفحی خواسته بط اخیون بفتح اول و خایی مسورد تھاتی بواور سیده و بنون زده بخت
یونانی نوعی از کفرس صحرا یی باشد و آن کرم و خشک است در چهارم بط اسالیون لغت است یونانی
مرکب از بط اسالیون باسین پی لقطع بالف کشیده و لام و سکون تھاتی دوا و دنون بخی کفرس کویی چه بط اکو و را کویند و سما
کفرس را بط الا اون بالام بالغ کشیده و فتح داد و سکون نون یونانی لقطع اکویند و آنرا بعلی دهن آنچه خواسته کرم

و خشک است در چهارم بطریق بکسر اول دهالث و سکون ستحانی و قاف بجهت ترسایان باشد و نام ناپدید است
شینی هم بوده است از ترسایان بطریق خاب زانی کنایه از ضرایح شراب باشد بطلیوس لغعه اول
ولام نام پادشاهی و سکونی بوده بونای و مبنی روشنایی نیز ذکور است و تقدیم بای جعلی هم بوده است که
بطلیوس باشد بطلیوس بای جعلی برخوان آشکپس نام ولایتی است در مغرب زمین

بيان حقد هم در باعین اججد باعین نقطه دارست محل برگشت و پیک لغت و کنایت

لغعه اول و سکون ثانی زین کشند و کورا کویند و نام بقی هم است و عربان است راصم خانند لغعا برخوان
جیزو شیخ پانیر کویند و بعریق محنت خانند لغاز برخان طلاز چوکه کفسکران ماین کفس و قالب کدارند و در ده
کهان بوقت شکافن چوب برخان نهند و باعینی سچای حرف ثانی فا بهم کفته اند لغما سه برخان دمامه خول
بیابانی را کویند بتعاقب هایی قرشت برخان چخان کلام را کویند و مبنی فرجی هم کفته اند و باعینی سچایی و مهان
طایی جعلی هم آمده است لغداده باوال اججد برخان فرداد نام شهری است از عاقب عرب داصل آن باعی داد
بوده است لسبیب آنکه هر چند کیت بار او شیر دان در آن باعی بار عاصم دادی و دادرسی مظلومان کردی و بجهت
استعمال بعد او شده است و نام خطا و دهم است از جام جم و کنایه از شکم نیز است لغداده خراب و لغداده
کنایه از کرسنکی و شکم خانی باشد و ساخن خانی از شراب را نیز کویند لغذا لغعه اول برخان صحراء کش نهاد
و بعری خنزیر کویند و پنجم اول نام پادشاهی بوده است از خوارزم و کلکنی نایز کویند که در وقت پدر و از پیش از
و نام آشی است مشهور و چون واضح آن آش لغزا خان پادشاه خوارزم بوده صوسم بنام او ساخته لغراخانی
سیکسته و اکنون خانیز امداختند و بعری ای خوانند لغشور لغعه اول برخان مخصوص نام قبره است میان چرس
دپهارت و معنی ترکیبی آن لغ شور است که کوآب شور باشد چربخ معنی کووال است بتعاقب باطلی
برخان چخان کلام و فرجی را کویند لغفل لغعه اول و سکون ثانی ولام نام بیودی بود ضرایق داد هم لغفل که در
کتب فقیه مرقوم است اوزده بوده است و اورار اس الگنی سیکفت اند و در عربی استر را کویند که از جمله دوابشہ
است بخلتیان با فعالی بالف کشیده و تهاشند و های خانند و کلام و فرجی را کویند و برگشتوان را هم کشند

لغت ترمهی با فواین بر زدن قلندی کنایه از خجالت و شرمندگی باشد بعده روزن کنایه از شماتت کردن با
بعده طلاق اینای علی بر زدن و معنی بعلاق است که علاوه و کلاه و فرجی و برگستان باشد بعلات بفتح
اول بر زدن دخلات کرت باشد که در زیر بجا مردم به سند و در سخنه شود و آزاد او سکست نیز کویند بعلات رون
کنایه از شماتت کردن باشد بعلات بر زدن مستند از پرنده است این علی و کردان و زار و مخدار
بین دارد و کوشت او صلال است و بجای حرف ثالثی قافت و بجای حرف تا خبرای قرشت هم بظاهر آمده است بعده
بر زدن سمسه پوستی است غیر کوخت که از اغش خوانند و غش ازان و فند بغیاز با پایی علی بر زدن شهبار
شکر و آن را کویند و آن زردی باشد اندک که بعد از اجرت است لذاب بشکر و دیند و شیر علی پاهمای شیرینی باشد که در وقت جای
نو پوشیدن بچشم کشند و معنی شده و نوید هم است و بارای قرشت نیز بظاهر آمده است که بر زدن رفته باشد بغیازی
بغض اول بر زدن و سازمی نوید و مرد کانی را کویند و معنی شما کر و آن هم آمده است

بيان پژوهیسم در پایی احتجبه با فاشنتم بر لغت

بغض بفتح اول و سکون ثالثی افزار جواهی کان باشد و آنرا و قیون کویند بغاره بر زدن بجز چوکی باشد که
کفشه دوان باهیں کفشه و قابل کذارند و در در کر این بوقت شکاهن چوب پر خن آن نند بقفری با نایی فر
بر زدن جفری و قیون جواهی کان و نساجان باشد و کار کاه جواهی را نیز کفته اند بفتح بفتح اول و سکون ثالثی و چیم
و مان و آپ که در وقت سجن کفنه از هم مردم بیرون اند و شخصی نیز کویند که در اسای حرف رون است از دشنه بچند و بچی
کویند و نایی است که پیوسته آیه ازان پیر کفنه باشد ولب سطیری را نیز کویند که از قهر حشمه فردنه باشد و با چیم فارسی تهم
آمده است بفتحم پاخای لفظه دار بر زدن مردم معنی بسیار باشد و پارچه جامد را نیز کویند که در سرچوب درباری پنهان
و بر کاه شما باشد شمار چینان همان از بوا نایه برایند بفتح بر زدن لفظ عظمت و مشکله و کرو فر باشد بغلات
باکاف بر زدن قزوین بفتح زند و پازند کوشک است و بالا خانه را کویند بفتح بفتح اول و سکون ثالثی و مینهند و
دو کمیری و اند و پکیں و لئنگت و فرد ماده را کویند و بفتح نایی هم بظاهر آمده است بفتح بفتح اول و نون و سکون
نایی و چیم نوعی از مادر است و مار برای نیز کویند که گزند او مردم نرسند *

بيان لوز و همسه در باي اي ايجاد باها فت تازني مشتمل بر مدح و چهارلغت و کاف

مکث بفتح اول و سکون ثانی را کویند و آنرا بعربي ضمیر خانند کردن ضفیع هر کوکبی که بزرگ میگردد و در هشتمیکه موی زیادی داشته باشد آن موی را بگفتند و قدری از آن خون ملا کنند دیگر بر پاید و بمنی کربز کاه و جبل و عیشه هم آمده است و نام شهری است در ماوراء المغار و خیار دشتی را تبرکه اند و بضم اول رخماره دردی را کویند و نوعی از کوزه باشد که به شش تکه کشیده و کردن کوشیده وارو شکم آن پن کرومي سی سپاه شد و آنرا تکه هم سیکویند و بمنی پی هنر و پی علی هم آمده است و بکسر اول بکشت و در حال را کویند بخار آب بودن که پاز و ایم از هم سرو دان است یعنی پوسته شراب خود را بکسر بفتح اول در باي اي ايجاد و سکون ثانی در اي فرشت دو اي است که از اخبار چنبر کویند و در مسلطات بخار برند و بعضی کویند اين لغت پرند اي است بکسر که با اي اي ايجاد بر قدر معرفه کرد و غنی باشكفت آئینه را کویند و بمنی فاسد کار و فساد کنند و همچنان که تراش بفتح اول و نماي فرشت بروزن خشخاش امری خرامیدن و جلوه کردن باشد یعنی سحر ارم و جلوه گشتن و نام کلی از پادشاهان خواندم هم بوده کویند باين منی ترکی است و بکسر اول هم است بگتوسان با نام اي فرشت و سین سخن بروزن محوسان نام مردمی بوده و از اهالی خمیده و خاکل و نام شاعری هم بوده است بکران با راي فرشت بروزن لصان بفتح و بکسر حیزی و دیگر که در ته دیگر طعام پسپیده و بربان شیده باشد بکران با بکسر اول کن یا از حوان بخشی باشد بکران حسنه بکسر اول کن یا از ستاره اي آسمان باشد بکران بفتح اول بروزن صحراي نام میوه است میان نارنج ولیمو لیکن از نارنج کوچکتر و از لیمو بزرگتر میباشد و شیرین هم است و آن در ولاست امکت و شبانکاره بسیار است بکرسیده دروي کن یا از لذت شرابي است که از زینوز از خم بر نیا درده باشد بکرم شاطه خزان که پاز شراب انکوری باشد و شراب برایر کویند که بخوازان آن سخنده باشد بکروي بفتح اول و ثالث بروزن خنوی بمنی بکرای است که آن میوه باشد شیرین میان نارنج ولیمو بکجات بفتح اول و سین پی لعله و سکون ثانی و سیم بالف کشیده و بباي اي فرشت زده نوعی از نان روغنی باشد که در آن خندقه باشد منع مرتع بریده پزند و بیشتر سفاران بجهت توشه راه بروند بکسره بضم اول و سکون ثانی و فتح سین پی فتحه حمه و پارچه از کوشت را کویند بکشید بفتح اول و شیخ لعله وارو سکون ثانی رشی باشد که برشکم و کردن

مردم برآید و آنرا بسیار پیشنهاد کردند بکم بر وزن و میزان بقیه است و آن چوپی باشد سرخ که رنگ زبان بدان چیز را زنگ
کند و یعنی مغرب آنست و با کاف فارسی هم آمده است بلکنکت بکسر آول بر وزن در نکت حیوان دم پیش
کویند و لفظ اول بر وزن نزدیک هم آمده است و با کاف فارسی تیره است بکوک لفظ اول دنایی بدو وزن
و با کاف زده اشانه تیرا شد که عربان بدست خواسته طرف و جام شرابخواری را تیرکفت آن و بعضی کویند طرفی باشد که آنرا
بصورت حیوان ساخته باشد و بدان شرابخوارند و باین معنی سجاوی کاف آخر لام هم بخط آمده است بکت ولکت
بعضی اول در این که لام باشد و سکون کاف این لخت از اتباع است پچون خان و مان و تار و مار بهمنی نایموده داشت
باشد و بهمنی پی عقلی ملی بمنی تیرآمد است بکونکت لفظ اول وزن بر وزن بخوبی شمشیر چوین را کوئنده
کنونه لفظ اول بر وزن نهوده بهمنی مکونکت است که شمشیر چوین باشد بکوچنان با ما و حیم و تای قرشت بر وزن
منصور خان بهمنی خوشبخته باشد و آن هر چیز درازی است که میانش برآمده و طبند و دو طرفش مالیده و پشت بود
بکیاسا بکسر اول و سکون ثانی و تھانی و سین پی نقطه هر دو بالف کشیده سریاری را کویند و آن بسته کوچک است
که پر بالایی باز است و بندند
بیان هیتم در بایی ایجاد با کاف فارسی شامل پر لغت و کنایت

بکثر بر وزن کفتر نوعی از سلاح خیکت باشد و آن آهنی چند است که هم وصل کرده اند و بر روی آن محل نزدیفت مثلاً
آن کشیده اند و در وزن ثانی جنگکت پوشند و بر کی فکلا کویند بکسل بکسر اول و سین پی نقطه و سکون ثانی و آن
امر بر کسین دار چشم جدالکرون باشد و این نقطه راجایی است غال کنند که محل بود و این معنی هر چیز نایی دیگر بطریق حقیقت است
و در اشاین دمرو مان بطریق مجاز یعنی ترک اخلاط و اشتایی کن بکل کر فتن کنایه از خسروش کردن و نخخ
نمودن باشد بکم بر وزن و میزان بقیه است و آن چوپی باشد سرخ که رنگ زبان بدان چیز را نکت کند و بقیه مغرب
است بکماز بکسر آول و سکون ثانی و سین بالف کشیده و بزای نقطه دار زده بهمنی شراب و شراب خود را باشد
و پیاله شرابست را تیرکفت آن و لفظ اول بهمنی معنی و بهمنی غم و اندوه باشد و بهمنی محان هم آمده است مطالعه بکماز کرد
بر وزن مفرض کردن بهمنی مجلس شراب داشتن باشد بکند لفظ اول دنایی و سکون نون و دال ایجه
اشیان باشد که جاو مقام مرغان است بلکنکت بر وزن لکلکت حیوان دم پریده را کویند بکنی

بفتح أول و سکون ثالثی و دومن به تھانی رسید شرایی باشد که از برج وارزن و جو و امثال آن سازند و از اعرابی غبیضه
و مبلغظاً دیگر بوزه کوئیند **بيان هست و کم در باقی اجده بالامش مثل بر پشتاد و پنج لغت و کنایت**

بل بفتح أول و سکون ثالثی پاش پنچ را کوئیند و در عربی اثبات بعد از اثبات باشد و بکسر أول مخفف هم است که
امر بر کذا شتن باشد بعنی بکذار و بهل و نام میوه است در هندوستان شبیه به هی ایران و آنرا نارهندی نیز کوئیند و لشیزی
بل شیرین و بعربی طرش خوانند و لعنه کوئیند میوه باشد هندی به بزرگی الوجه و درخت آن بدرخت زرد الو میخاند و بعضی اول
میعنی بسیار باشد هچو هلوس و بلکا به معنی بسیار ہوس و بسیار کام بلا به بکسر أول بروزن کلا به معنی هرزه کو
و نایکار و فاسق و بدکاره و فحاش باشد و این لفظ را هرمان هیئت اطلاق کند و تضرع و چاپوسی سخن کردن را نیز کو
میعنی مینی اقل سچای های اجده اخر پای حلی آورده اند که بروزن کرایه باشد **بلاج** بفتح أول بروزن رواج کیا
است که لر آن بدهما باقی و حسیر و بورما را نیز کوئیند **بلادر** بروزن بهادر بار و دخنی است که در دو ما بکار بر می داده اند و آنرا بیو نام
اعترف دیگر کوئید و لعنه کوئیند نام دخنی است که این لر آن درخت است وزرینه و پیرای زمان را نیز که قدر اند عجم و از زنی که بدر سر
سندند خسوساً **بلادور** بازیادی و او همیش اندی فرشت مینی بلادر است که ذکر شد در هندوستان نفلت
کوئیند **بلادر** بفتح أول بروزن کیاده بکار و فاسق را کوئیند و باین معنی بکسر أول هم آمده است و مقدم و مخفف را نیز
کوئیند **بلادر** بفتح أول بروزن بهادر آن را باشد و آن بیخ خار است که اشنان کوئیند اگر با سرکر همایند و بروانه العلب
طلا کند مفید باشد **بلارج** بفتح اقل هر ان و سکون چیم هند است که از لات کلت خانه بدارک بروز
تبارکت نوعی لزولا در خبردار باشد و شمپر بسیار بورما را نیز کوئیند و مینی جو هر شمپر هم آمده است **بلائر** بکسر أول
و سکون رای فارسی مینی پی سب و پی جست و پی تقریب باشد **بلاساغون** باسین پی نقطه و خین نقطه عذر بروز
سر اپاگون نام شخصی است بزرگ ده مادر ای اکنفر نزدیک بخش غرب و های سخت او را سیاپ بوده و تازمان سلطنت
کوز خان نقطه با ولاد افراسیا برد و اشته **بلاسیوس** بکسر أول و سین پی نقطه و تھانی بروز رسیده و سین پی نقطه
و دیگر زاده ملبت یونانی چیز است ای گینه مانند و از اراده کنار نامی در یا سیاپند و بعربی آنرا بجه خانه **بلاش**
بفتح اقل بروزن لوش نام پسر فیروز است و او یکی از ملکت فرس بوده و اوراساطران ملکشاه میگفتند و نام شخصی نداشت

هم بست و مردم عارف نایر کویند و بکسر اول معنی بلاد است که سب و پی تقریب و محبت باشد بلاد بجهود نیز می‌شود
 و کسر هم معرفت علاش کرد باشد و آن فرم است بر چهار فرنگ است رو شاه، همان و آنرا ملکت علاش پیر فیروز ناکرده است
 بلال بفتح اول بر زدن محل آنزویه باشد و آن بیچ خار است که اشنان و چوبک اشنان هم کویند علاش ملکت
 بالام بر زدن و معنی ملکت است که نوعی از فولاد جو بسردار باشد و شمشیرهای نایر کویند بلای سیاه که
 از شویش و خلافت طبیعت و آزار باشد بلایه بفتح اول بر زدن طلایه نایکار و تباپکار را کویند جهنماوزن ناخن و دخان
 را نایر کنند و بکسر اول هم آن است بلکه بفتح اول دبای آیه و کاف و سکون ثالثی سکر و کره تازه را کویند
 بلبل کجع بکسر هم و صفتی کاف خارسی و سکون نون و چشم خدر را کویند که پر نموده است مخصوص و پیوسته در ویرانهای
 بلبله بفتح اول و مالک و لام و سکون ثالثی کوزه کوهه دارد را کویند و معنی صدای آواز صراحی هم آن است و معنی امده و دکنی
 دل نزد است بلیل نضم اول بر زدن سنبی میعنی شراب و پیاله شراب باشد و نوعی آن چرم بود که آنرا بسته بگفت
 و خنک است سانده و پالان غیر مکرر نمک استند و جنسی اندند را کویند هم بست بلین بفتح اول و مالک بر زدن اندن حسن
 کویند و بجهلی قرع و خجل احمد اندند بجهلی میخ همکن طبعی اینها زهرایی باشد و آنرا جعلی بصل از بیدهی
 خوانند که هم خنک است و دهیم و نوعی از خشک سیخ هم است که از این طبقه ایشان نهادی کویند بجهلی کسرهای
 درشت بر زدن بجهلی نام دارویی است غیر معلوم بلخ بفتح اول و مالک و سکون حجم طبعی هم بجهلی خود
 بینی حسن دای نارس و آنرا چون سبز باشد و لمع و جدهل خوانند و چون در خلاف باشد طبعی کویند و بضم قول هم بجهلی آن است
 بلخ بفتح اول و سکون ثالثی دخای لقطره دار نام سحری است مشهور از خراسان و آن از شعرهای قدیم است پس از
 فارس و آنرا قبة الاسلام خواسته و لقب آن بامی است کویند برآمکه از آنچه بوده اند و صفتی العنوه است و که و پیر نزد
 کویند که شرابست در آن کشید بلخ با چشم خارسی بر زدن اعجج زنج سیاه را کویند که قلبها باشد و بفتح اول و مالی بضم
 آند است بلخ بجهلی شلغم فلاخن را کویند و آن کهنه باشد که از آن پیش میانه پیش بیاند و در دریان بزد و خل
 آن بکسر را شد و شاهزاده ایشان بدان سنت اندانه بلده با دال آیه و غایی بوز و حرکت غیر معلوم نام
 حوای زدن آدم عليه السلام است میس بضم اول و مالی و سکون سده لی لقطره در فرسنگی چهارگانی نام خانه است
 که از آن هر سیه پزند و در آشیانه ایز کشید و بجهلی عذر خاند و در صحاح الاود به معنی یعنی این مده است که غیر غیر شد

و جن بازی دلی نون بعثی عدیس والقدا عالم بلسان بروزن سلطان تمام و حق است مشهور به مهر کوئید بعد از
جمع شعری نشرتی که از آین ساخته باشد برگرفته آن درخت فروبر بدر و غم اندان روان شود با پنهان جمع کنند و بخی
که شنید شدشها هدایت پیر برقی که نشرت زده اند بسیار پیش از اینجا وی چنان است که خطره بر پیش کرد و چنگانه مانند
پیش رست شود و برآب چنگانند و بجز بزرگ نهسته است بمانند شیر سفید کرد و آنها بعمری دهن البسان خواند و موظی کند
بلسان آنها است باغ فرج عرب بوده است و آنها عین اکثر خانند و کویند از سخن عیسی علیه السلام است و حکم آن حب
البسان کوئید کرم و خشک است دود و یم کوشت رعشه را لفظ است و بید اینجی نزد کفته اند بلطفت بکری
و ثانی و سکون ثالث و کافت بخ آهنی باشد که بکسر آنها هم کرده باشد براحتی نام از تهدی جو کردن و سیرخ کباب را
تیرکوئید و اعنی اقول و ثانی پرستوکت باشد و آنرا بسری خطاطی کویند و خضم اقول و ثانی چوبی باشد یا سینخ کند که
بیلان بروان در توز آوریزند بلسان بیشم اقول و ثالث و سکون نامی همانند که بکسر خانند بلطفت
بیشم اقول و ثانی و سکون شیخ قرشت و کافت بعین آغوش بکاهت که بچلی باجی کند و باشد که بدان بیان در توز قوت
بلعافم باعین بی تخطه بروزن فرج عالم تمام بکسر آمد است که او زا بهدی بوده مستحاب الذاهنة در زمان عیسی علیه السلام
طاقت ایالاتش سیاره دست و پیز احمد است که بلخ باشد بلغار باعین لقطعه خار بروزن کلار
پوسهای و نکلین خوشبوی سیح خود را کوید و آنرا نکلین خانند و نام شهری است نزد میکفت بطلات و آن در زمان
سکندر بنیان شده بروانی پیاپیت بیمه باشد و طولی و نکن شهرزند و ملی ملند و بعین کویند نام ولاجی است که بلغار
کی از شهرهای اولا است بلغار بروزان مشتاق معرفت بلغار است که قدره و مهرب و شور و خون
پیار باشد بلغار است باکافت بروزان و مسیح بلغار است که شور و خوغای سبیار باشد پهمل بعین سبیار و
غات شور و خوخار کویند بلغند بضم اهل و ثالث و سکون نامی همان که فراموشند و بروی چشم نماده باشد و بفتح اقول و ثالث
بیشم کند و خصایع کردید و چهار ستر کار که کویند بمن عینه نایخده کرد مردان باشد که کند و خصایع کرد و سچه برپیاورد بلطفه
بیشم اقول و ثالث و سکون ثانی و شیخ خنده کرد و فتح نون آن باشد که بکفت سر زیمان را حلقة حلقة کرده که بی هی بخشنند
و سرمه کیز آنرا از زیمان خلقوها بگذرانند و بر پیچیکه بخود کشیدن رسیمان آن خلقوها اتفاق شود همچنان که بر سرها

سانند جلصه بضم الراء وolla وسکون ثالث وواو ایجده فراهم آورده وبر بالای هم خداوه باشد بلعنه
 بضم الراء وفتح المثلث وواو ایجده سکون ثالث وواو درای قرشت پی قید وپی دیانت را کویند وفتح الراء
 لعلی است که در حاشا و شام تیراسته عال لکن بلعنه بضم الراء وواو ایجده سکون ثالث وواو
 ایجده بمعنی بلعنه است که فراهم آورده وبر بالای هم خداوه باشد وفتح الراء اویت لکن باز و پیشواره دی
 پیچه اسباب را کویند و چه چیز که لبته شده باشد مثل خون سببه و بلعنه بسته و مثال آن بلغور بضم الراء
 بر چیزی در هم شکسته و در هم کوفته را کویند عویتا و کسند هم همچنان که آنها داده ایضا اخاطه شکسته باشد خوشما و آشیاره ترکه
 از آن پیغمبر غور خوبیسته بلغور غور غیره بجهالت و می خواهد است و آن قاتمه باشد که زمان بر روی ملکه در دیر اسسه
 کردند بلعنه بفتح غای بر وزن بدجنبت ما ضم المخفق است که بمعنی حمی که کفه خانه خلق باشند بمعنی حمی
 کردند و حست بلقدار باعاف وواو ایجده بروزان متصر طدوپی دین وپی دیانت را کویند بلعنه
 بفتح المثلث وواو ایجده سکون ثالث وواو درای قرشت بمنی وشام و فرج باشد و بضم الراء مخدوپی دین وپی دیانت
 کویند بلغوص بکسر الراء وواو است بر هنگ هر چیزی نام پی و شاه شاه سپاهی باشد و خسته او و سیلان همشهور است
 لکن بضم الراء وسکون کاوت هم چند که همراه را کویند و بکسر الراء وفتح المثلث همچند وفتح المثلث همچو
 ده سیلان از حست دوستیان فرض شده و می خواهد و لایاده و جایمه تو پیر چیز نامه و در هر کویند بشکه طلاقه ایشان همچو
 و چه چیزی پیرو افراد عویض طلاقه خواسته و بکسر الراء وکسر الراء وتمالی بمعنی شجاع است حلکه هندون پیر
 با چه چیزی بود و بکسر الراء وسکون ثالث را شتر را کویند بلکجا مرد بضم الراء وسکون ثالث وکافت
 بالعکشیده و حق همچو ازه و دوستیار کام را کویند چنانکه لمبوس بیمار بوس را چه بل معنی بسیار باشد بلکس
 بکسر الراء و المثلث وسکون ثالث وسین پی فتح سر دیوار را کویند و بضم الراء و المثلث هم کفه اند و بجای سین پی فتح
 زدن هم چیزی ازه است و بکسر الراء و سکون ثالث ایل زیر زدن آمده است که نکس باشد بلکه خد هم خسته بضم الراء
 وفتح المثلث وواو ایجده و سکون ثالث وچه بمعنی حکمت است که در یوست و پاوه باشد بلکه خد هم خسته بضم الراء
 وسکون ثالث وفتح المثلث از جایی کیف است و آن قابل بودن بوجو خرس است بر روی شاشا شاهزاده بکسر الراء

رویت بگفت بچرا قل و فتح کاف بر دن نهاد است که کنم را کویند و آنرا شیر کردم خواسته بگفکل بگزای
و فتح کاف بر دن بفضل همی بگفت است که اب نم کرم باشد بلکن لفظ اول و کاف فارسی بر دن آنکه
همی سرمه دیوار باشد و همین رایز کویند و بجای حرف اول یا ای حلی هم آمده است بلکنکت بچرا قل و کاف
که کاف فارسی پاشیده و منتهی چیز که خامس ایشند و سکون ثانی دلوان و کاف که سادس دآخر باشد بچرا قل و همین
و طرف را کویند که درین شیوه معلوم را بخواهید و اور و غفتیم کاف فارسی هم است بلکن لفظ
کشیده بر دن محل احتجاجی از کجا چی است و آن اشی پاشیده پی کوشت و بسیار آنکه درین دلخواه
و همین کویند این لعنت نک است بلعون لفظ اول برینه مجهول ساقچه صحرایی است و آن بدل باشد دوایی هم
برکت کرد کان و آنرا بسرپی عرضه بر دن خواسته بلجه لفظ اهل و سیم و سکون ثانی ریشه ایشانه و در دن کویند و همین
لتفهم اول هم آمده است و مردم رشید داده ایم که فتح اول و مفتح بکسر اول و ثالثی بر دن که بخواهد قدر و مقدار و اندازه بچرا کویند
و منتهی اهل و ثالثی بر دن خواسته بلجنی سب و بکسر اول و ثالثی و سکون ثالث و جمیع الکشیده و سین پی بخطه و با
فارسی زده گیایی است که آنرا بیوی مادران کویند و بجای یا ای فارسی فا هم آمده است که بلجنی سب باشد بلند
لفظ اهل بر دن کند سهوف است که لفظی است پاشیده و سین پیوب بالایین و خانه پیزه است و آنرا بسری اشکنی خی خند
و همین چهارچوسب بر دن من مخفیانه هم کشیده و بکسر اول و نهاده همی آمده است بلند کروی بچرا کاف فارسی کنایه
لذکسی است که سیل عطیتی بزرگ است بلند نظر که به از عالی هست باشد بلندیں لفظ اول بر دن
نمودزین پیوب بالایین در خانه هاسته و بعضی چهارچوسب در خانه داده هم کفته نموده و با همین بچرا قل و با ای فارسی هم آمده است
بلکنکش است و بلجنیکش است لفظ اول و ثالثی و سکون ثالث و کاف فارسی و سین مضموم بشین و نای قرش است
زده همی افرینکش است که بالکوی خود را باشد و آن در کنار نای ای است روان بسیار میباشد و در میان الفضلا سبل
و قرآنکل صحرایی و تره که پیشنهاد داده باشد پیشنهاد پیشنهاد را کویند و آن پر نهاده است که تبریز
خطاف کویند بلوتکش است بینم اهل و منتهی یاری فرشت بر دن جزو سکت غریکه بدان شراب خورد
بلوجه لفظ اهل و ثالثی و سکون ثالث و همین فارسی فی باشند صحرایی و که عمل و شجاع و علامتی رایز کویند که بر تبریزی خاف
و آیان بصفه کند و هم و لایقی هست از این واقع حسره دس رایز کهنه اند دان کویشی باشد که پرس او است است و دوچه

کوششی که جزئیه کاه زان مسیحهاشد و بریدن او سنت است بلوس بفتح اول بروزن عوسم معنی فربود
 و خود عه باشد و شخصی رایز کویند که پرپر زبانی و غریبندی مردم را از راه سیر ون برد و با همیغی لضم اقل هم آمد است
 و معنی فروتنی هم است بلوس یطوس بفتح اقل و ضم ثانی و سکون ثالث و سین پی لقطعه مکور تجاهی ریه
 و طای حلی بواد کشیده و بسین پی لقطعه زده ملبت پومنی کهندار باشد و آن کل درخت انماری است که بغیر از کل مری
 دیگر ندارد و آن سر و خشک است در اول دو دیم خون شکم را بند کند بلوک لضم اقل بروزن سلوك خشک
 شراب خوزیر را کویند و اجنی کفته اند طرفی باشد که آنرا بصورت چوانت ساخته باشد و بدان شراب خودند و شکل
 نیز کویند و جا پی باشد که مشتمل بود به چندین قریب و ده دتر کی معنی جاعت باشد بلوون لضم اقل بروزن سکون
 معنی بنده باشد که در مرار آزاد است بلوونک بفتح اول و نون بروزن عوسم سات شمشیر چوین را کویند
 و باین معنی در جای دیگر بلوونک بروزن فرزندک نوشته اند والله اعلم بلوونه بفتح اول و نون معنی بلوونک است
 که شمشیر چوین باشد بليا و بایاي حلی بروزن بعنداد جامه ساده را کویند لینی پارچه که نقشی و طرحی و آن نیاشد
 و جای دیگر جامه سیاه نوشته اند و چند کدام شاپدندار و بليان بفتح اول بروزن غلیان نام خضر پیغمبر علیه السلام است
 برادرزاده الیاس پیغمبر ماشد و نام قریب است از ولایت کانزدوان و اسخا محل و مرقد اولیا و القلب پار است کویند خضر طیبه
 آن قریب را پاکرده است و منوب نیام نامی خود ساخته است بليلا بفتح اول و ثانی بفتح حملی رسیده و لام بالف شمه
 نام حضرت امیر المؤمنین علی السلام است هابخیل عیسی بليله بفتح اول بروزن بليله دوایی است فاعلیه لبیت
 آن سر و خشک است در دو دیم و سیم صورت آن بليجه باشد بليناس بفتح اول و ثانی بفتح حملی رسیده و لام
 بالف کشیده و بسین پی لقطعه زده نام حسکه کی است که نیس و جلیس سکندر بود

بيان هیئت و دو نیم در بایی آجید جانون مشتمل بر پشتاد و یک لغت و کنایت

بن بفتح اول و سکون ثانی خرم و باغ وزراعت را کویند په با عبان و تکا هبان زراعت و محاذ خرس را بنوان هم
 نمیگویند و میوه ایت ریزه و مغزی هم دارد و مردم آنرا میخوردند و آنرا دل خواسته دتر کی چنلا فوج و بیری جهه الخضر را کویند
 و لضم اقل هبندیا و پایان و بیخ درخت ذاتهای برجیز و سوراخ مقدمه باشد که لعبی پی فتحه خوانند و پیزی بیز است

که آنرا ایجکا مسکونیه و آن نان خوشی است سروفت و مشهور در صفا مان و تنه و دخت رانیز کفته اند و خوشة خرماده هم
 بنایه بفتح اول و باعی ایجده و ثانی بالف کشیده معنی نوشت باشد چنانکه کویند بنایه ماست یعنی نوشت است
 بناست بکسر اول و ثانی بالف کشیده و فتح سین پی نقطه و بتای قرشت زده صنی باشد که آنرا کندر کویند
 و بعد از صنع البطن خوانند و خاصیت آن المصطلکی ترددیست است بنایخ بفتح اول بر وزن دماغ تار رسیان خام
 کویند که برد و دوکت و چپده شود و دسیر و لوزینه رانیز کویند و چون وزن یکت شوهر داشته باشد هر یکت مردیکه ریایها
 باشد بنالکوش کردن کنایه از است که چون طفل از ما در متولد شود ماماچه که او را قابل کویند بخشت در وزن
 کوکت کند و کام او را بردارد و کنایه از اطاعت و اقتیاد کردن پنجم است بنام بکسر اول بر وزن نظامی
 همانم باشد که هرگز اداش کویند بنام ایزد یعنی نیام خدا و این کلمه را در محل بحث کویند و بحیث وضع چشم زخم
 نیز استعمال کنند چنانکه کویند نام خدا په جلد و چالاک است و کایی بحیث قسم تیرکه میشود بنایخ بفتح اول
 و ثانی بالف کشیده و بیرون و چشم زده معنی بنایخ است که آن وزن باشند که یکت شوهر داشته باشد هر یکت مردیکه
 بنایخ کویند و بناینچه هم تنبل آمده است و بعد از ضرر خوانند و بعضی مردیکه کویند که وزن داشته باشد بنادر
 بفتح اول دوا و بر وزن سه اسر و سیل بزدک را کویند و بعد از بفتح اول هم آمده است
 بنایند بکسر اول دوا و مفتح بیرون دوال ایجده زده معنی بازداشت و نکاه داشتن چیزی باشد در جایی مثل آنکه ایجا
 در گویی و حوضی و ماست آن محاصلت کنند بنایا هابایی ایجده بر وزن عقا اشی باشعله از ون پزند که جهه المخض است
 و آن شرود حنت بعلم باشد و بشیرازی بن کویند بن بحث بر زین مالیدن کنایه از استواری بحث و دویت
 بپیر بر وزن لستگرد وایی است که آنرا سپستان خوانند و کویند این لغت بندی است طبیل هابایی ایجه
 بر وزن صندل معنی ترشی باشد عموماً و سبب ترش را کویند حضو صماً همتو سه هابایی قرشت بر وزن حصمه
 بنایی است که مانند کثوث بروحت زیتون و بادام و انخیزه چپده میشود کرم و خشک است بخ بفتح اول و بعده
 بخ وزن که یکت شوهر داشته باشد هر یکت مردیکه بخ باشد و نام رستمی هم است که مانند بذر بخ کویند و بعده
 شیکران خوانند بخشک بکسر اول و ثالث معنی بخشک است که بعمری عصغور خوانند بخشک
 زوان هفتم رای چوز دوا و بالف کشیده و بیرون زده لسان العصافیر است و آن دوایی باشد که بیرزش زبان

بحکت پنجم اول بروزن نمکت پنهان مخلوق دکلوک کرده را کویند بجهت رسنن پچه بعض اول و کسر ثانی و فتح جهیم
 جهی باشند مرا صناف حرف در عیت را بند بروزن چند چند منی خارو : ماحصل میان دو عخنوک آنرا عربی مصل
 خاسته زنیخیری که بر پای دلپا نگان و گنا پیکاران خند : تنگ آبینی که بجهت سلطان بر صندوق و کشتی و امثال آن
 رند هر قتل را کویند هر کمر و جمله و ذرق و فریب و سالوسی باشد هر عهد و پیمان و شرط را کویند هر عزم و خدمت
 و محنت باشد هر عقد و دکره و حبس بود هر سدی که در پیش آب بند هر معنی خیال و مقام است مثل آنکه
 کویند خلان در بند از از خلان است یاد بند مفراست یعنی در خیال از از خلان در مقام مفراست ۱۱) معنی کسر بند
 و میان بند باشد ۱۲) ریمان و طناب را کویند ۱۳) بند ترجیع و ترکیب بود و آن معنی باشد که شهر بعد از چند شب
 برو لیف و قافیه و گیر بجاورند ۱۴) ریعن و کمر و را کویند ۱۵) جمله و فن کشی کبری باشد هر جفت کما و پرا کویند که
 بجهت زراعت کردن و کردول و اراده برآمدن با هم بدارند ۱۶) طومار کاخذ باشد و هر دو وسته از کاخذ را تیر مکیف به
 کویند ۱۷) پس کر ققن اسچه غنیم بروده باشد و اسچه از غنیم در دارا کمرب کیزند ۱۸) جمع بند علاوه کویند، سپه بند کارد و بند
 سپه بند چاشور و بند قبا و بند طبان و امثال آن ۱۹) نام و لایتی است ۲۰) علم و موقع را کویند ۲۱) خلیج یا
 و آن پر نکده بجهت معرفت بند او پنجم اول بروزن و مسی سنجاد و پشمیان باشد و اصل پیر حیر زانتر کویند
 بندار پنجم اول بروزن کلوز کیسه دار و خانه دار و صاحب سنجاق و مکت باشد و افروش و کپر افسوس را نیز کویند و نمی
 بکی از شترای قدیم است بند امیر بند است در حوالی شیراز که در زمان حضرة الدهله ولی امیر نام شخصی با مراد ساخت
 و بعضی کویند مردم سفاری بود امیر نام بارا و خود این بند را بست سد خفت پنجم اول و ثالث و سکون ثانی و عا
 نقطه دار و فو قانی معنی هجره دروی باشد بند و پنجم اول بروزن کنبد معنی اصل و پیاده پیر حیر باشد بند پنجم
 اول و ثالث بروزن کنبد نام شهری است در لاست غرچه لفتح اول و ثالث بروزن لکنک محل باشد که قاف و کجا
 در آن بسیار آیند در وند بند رز بفتح اول و ثالث و سکون ثانی در اربع وزانی نقطه دار جوال دروز را کویند و پنجم اول بزیره
 بند روغ لفتح اول و ضم بانع و سکون ثانی و دا و دخیں نقطه دار بندی باشد که پاچوب و علف و حاک و محل در پیش بند
 بندند تا آب بند شود و بزرگ است رود بندش لفتح اول و ثالث بروزن مفترش پنهان علاجی کرده و کلول نموده
 باشد بجهت رسنن و سکر ثالث لفتح کردن سیم و زرد باشد بفتح خاص و نام و لایتی هم است بند سخنوار

بکسر ثالث نام نوشت از موسیقی سندق بفتح اقل و مالک و سکون ثالث و قافت معنی فدق است و معنی کویند مرتب
کویند پر که مخترعها با انجیر و سداب بجز در پیرپارویی کار نخواهد و مسوم با پتر لایخ است که نیند عقرب از فدق سیکرید و سندق
شکستن کنایه از پرسه دلک باشد سندق پندتی ثری است بقدار قدق که از زاده کویند و رنگ آن سپیا یعنی زمینه
اگر از آن بگویند و میزند و دل سرمه کفتند و در چشم شند اهولی را پر و پندت بر زان اندک پنجه هلاجی کرد و خلوه از آن
کویند بحیث رشتن سندمه بفتح اقل و میم و کسر ثالث نکته و کوی کریمان را کویند بن و ندان بضم اول کنایه از اتفاق
و فرمان برداری دادن عجست و عجیبت تاهم باشد و معنی فخری و لپس انداز هم است و قصد و اراده را تیرکویند سندمه
بضم اقل و مالک بر زان پر زور ریسمانی باشد که بدان جمال و توپره و امثال آن دورند و بفتح اول بخش منطبقه را کوئیند
که آن قوت سخنگله افلاک است و جمع آن سند و زان باشد سندلیه بر زن و معنی اندیشه است که فکر و خیال با
و مندیشها معنی خیالات و صحیلات سندمیه بر زن پشینه نکته و کوی کریمان را کویند و بجای میم نون هم سپهر آمده است
که بندمیه باشد بساله بضم اقل و سین پی نقطه بالف کشیده بر زن و بالله سالموزده و کهن را کوئینه بنشاهت
بکسر اول و شیخ قرشت بالف کشیده بر زن بواخته ماضی بنشاهت است یعنی شاهزاده شاید بنشاهت بر زن
بواختن معنی شاهزادن باشد بنشاهت باشیخ پی نقطه بر زن بواخته همی مثبت باشد که ماضی نشان است
بنطای سیه بکسر اول و سکون ثالث و طایی حلی بالف کشیده و سین پی فقط محصور و یا حلی بالف کشیده بلطفت بو نان
حن مشکرت را کویند بخشش بضم اقل و کسر اول پر و و آمه است کلی باشد صروف و طبیعت آن سرد و تراست در دم
و سیم و سریب آن سفیح پا بشد و نام کنایه هم است که در آب روید بخشش کون طارم کنایه از آسمان است
بخشش کون محمد کنایه از آسمان وزین ہر دو باشد بفتحه بفتح اول و قافت و سکون نون نوعی از قدر باشد نام
عدس و قوت و منفعت آن خم مانند عدس است بکست بفتح اول و ثالث و سکون کاف مصفر است که بجهت
و چنان قوح باشد و آن بیشتر در کوهها و جنگلها حاصل میگردد و نوعی از قماش زمین اطلس بود که بر آن کلمه از لغت باشد
کلمه و نشانه از نیز کویند که برد وی هموشان از خود و شراب بهم پرسید یا عرق بر پیشانی ایشان لشیند و بضم اقل صفر
بند است یعنی در حیث کوچک و معنی نشان و اثر هم است چنانکه کویند از فلاحت یا از فلاحت هر چیز شکست نامده است اراده
آن باشد که نشان و اثر نامده است و بضم اقل و سکون ثالث و مالک پست بیخ ام غیلان باشد و آن درستی است بجز

دو لایت مهر هن کار خوردن بفتح اول و کسر ثانی که نایا پر آن شیوه نوون بجهت عاقبت داشتاد پایان که رباشد هنگ
کسر اول و کاف فارسی بالف کشیده بر وزن فجان طاسی باشد که و بقایان هن آن ز سو راحی کرده باشند و آنرا در طغار پیرای
کذارند بعده از مانی که پر شود اسب اند و خانه پایمیغ یا حشمه یزراحت هر یکی است رو و بعضی را کیمیت دو و بعضی را چهارد بخ
اچمه مفتر شده باشد و مطلق پیام را نیز کویند و معرب آن فجان است بسکاه بفتح اول و کاف فارسی بالف کشیده
بر وزن کمراه متری و مکان و جایی که نقد و جنس انجانند بسکران بفتح اول و سکون ثانی و فتح کاف
در ای پی لقطع بالف کشیده و بجون زده بمنی کیمیان است و آن بفتح یا بپیزی و میکروکه در ته و یکی است برمیان شده و چیند
باشد بسکره بفتح اول و کاف فارسی بر وزن سخره صوتی و ذکر بردا کویند که زنان وقت خواهانیدن اعلقاً
میخواستند تماشیان بخواب روند و بکسر اول رسماً که در محل شقق پنهان بود و گفت پیشیده کرد و بخشش بفتح اول
و کسر کاف فارسی برندن بخشش علم و لایت است از ما و راه النہ و بضم اقل و کاف فارسی معنی لطفی است که از العبر پی
بلغ میکویند بخششتن بفتح اقل و کاف فارسی برخدن در سقون معنی بلکه کردن و زجاجاویده فر و برون باشد
بسکل بفتح اول و کاف فارسی برخدن سبل و حشت کمل و مژده حشت کمل بکویند دنام میوه هم است شیوه بیپتان
و بعضی کویند میوه همیست مغز خوار شبیه بچشمچق بسکل است که میوه مغزدار باشد که از این میوه
باشد که از اخور نهاد و بفتح خالث بهم آمده است که بر وزن و حرکت باشد بسکل بفتح اقل و مالث و سکون هم
دوون آینی باشد پن و دسته از چوب بران اضب کرده باشد و بجز و طرف آن در رسماً سبدند میکشند خش و سته آنرا
و دیگر رسماً همارا بکیره و زین را میان سیموار کنند و بجزی از امسواه و منفذ خوانند بسکل بفتح اقل و سکون ثانی و قم
مالث و داد سکن اسپول باشد که بعزم پندر قطون کویند بخشش بفتح اقل و کسر ثانی معروف است که در
زمه کوشش باشد و کاف از اطاعت والصیاد و صدق و ادب تمام بود و سخن شنیدن را نیز کویند هن کوئی
فتح اقل و کسر ثانی کیا هی است رسماً از چرب و ازان آش پندر بسکل بفتح اقل و سکون ثانی و فتح کاف فارسی
و اطمینان می بوز معنی بسکله است که جا و مقام و متری باشد و جا نیز نیز کویند که نقد و جرس در آن کذارند و باخفا می
معنی باشند است که شدن او از باشد بخلاف بالام بر وزن بیان داد معنی نهایی عمار است و دیوار باشد و پشتیان را نیز کو
نمیین با این بوزن پرین طبیت زند و پارند پسرا کویند که برادر و ختر است و بجا می سخانی فرقانی هم بطراء

و آنکه اعلم بتو بفتح اول و ضم ثانی و سکون داد خرس برچیز را کویند اعم از کندم و پروکاد و غیران نیوان لفظ اول بر ورن
در بان نکند از نده در راست و نکاه بمان خرس را کویند و بفتح اول هم آمده است و نکاه بارندۀ اسباب و اموال رانیز کفته اند
بنوره بفتح اول و نای و رای قرشت و سکون ثالث بمعنی اقل سبلاد است که بنیاد و بنای عمارت و بوار باشد چو سر
بضم اول و نای و سکون ثالث و ضم سین پی نقطه و سکون رای قرشت و خای نقطه داد نام علایست که از العرف پعدس کویند خود
آن تاریکی حشیم آورد بتو سیاه بتو معلوم بکسر سین پی نقطه و سکون بالف کشیده و بهای زده خلایست لازما
هش کویند و آن مضمضه و ندان و مضر باده باشد بتو ماش بتو معلوم و هم بالف کشیده و بشیش قرشت زده بمعنی بتو سیاه
است که ماش باشد و منکات رانیز کویند که آن نوعی از ماش است بتو سخله بتو معلوم بفتح زدن و سکون خای نقطه دار و لام
مفتح نوعی از عدس صحرایی باشد و آنرا عدس برخانید بتو بفتح اول و ثالث و سکون ثانی و اخنای های بتو
مطلق خرس را کویند اعم از خرس خلا و کاد و غیره و بضم ثانی و اطماده های چون زیر است که بر زدن محبوب باشد بنه بضم اول
و فتح ثانی پار و اسباب در خوت خانه و املاک و دکان و غذاء و مکان و منزل را کویند و بفتح و بنیاد برچیز رانیز کفته اند و بفتح
طناب پار کیست را کویند بنه لبتن که از کوچ کردن و غسل باشد بنیاد و بسیخ نهاده که ایاز میدار
و پی ثبان باشد بنیان بضم اول و سکون ثانی و سکون بالف کشیده و بتو زده نام خوش بخان است و آن بکم بوده
آن صهایست شودی و نهی و بیرکت قدوم سرد که نیات آبگلن شیر شد بفتحه بضم اول بر زدن بکچه جمعی را کویند که در
اصناف صرفت و املاک می بندند بینیز بکسر اول بر زدن بینیز بمعنی هرگز و حاشا باشد و بمعنی تجمل و زود هم آمده است
و کاهی در میان سخن بجا ای تبریزهم بخاره زنکه اعریل ایضا کویند بنیکت بر زدن شرکیت ابریشم فرماده باشد
کج و کثره قرآنیه بنیان بیت دیلم در بای ای اجدیدا و او شتمل بر کصد و چهار لغت و کنایت

بو بضم اول و سکون ثانی مجول معروف است که رایخ باشد و مخف بود و باشد و بدم و بشیر هست و کوشت بزرگ و بزرگ
کویند و بفتح اول پوست شریخه بزرگ که بردو را کویند که پیش باشد که مرد بیزند تا بخان فرزند خود بشیر بده بو
کشیده مخف بود و باشد بینی بادوا بوار و بکسر اول و نای بالف کشیده برآ و اول پی نقطه زده ترشی باشد که در بر این شیرینی
بتو سیس لفتح اول بر زدن ایاس محنت هنوز در سخن و سخن باشد بتو سخن طائفه باشد و در نیشا بور چند کال

پروردۀ بست کی از آن را بو اسحق کو نیز بواشند بفتح اول بر وزن ترا شه چار شاخ دیگرانا ناز را کو نیز و آن چو پی چند باشد
 با خام که نست و دسته تیردار که دیگران بدان ظل کو فته را برای دو هند تمازگاه جدشود و آن‌العربي مدری خوانند بو النجد
 بالا مم و خای نقطه دار و حیم دوال فی نقطه بر وزن کل بر سر بلطفه و پی دین ولی دیانت را کو نیز بواشند که نایز
 بو القضول و شوخ چشم باشد بو الکفید بفتح کاف و سکون فاد وال آیه بمعنی رثوت و پاره باشد بو الکفید
 بحیر کاف فارسی و سکون لوزن وفتح حیم و کاف سلکن هر چیز که آن عجیب و غریب و طرفه باشد در پیش خذه آورد
 بو ب بر وزن خوب فرش و باسط خانه را کو نیز و پین مسی بجای حرفت اول پایی حلی حیم آمد است بو با
 بضم اول و سکون ثانی و بایی آیه بحیر کاف کشیده آشی را کو نیز که از کشت بر کوهی سخته باشدند بواشند
 سلکن سین قرشت مسی قیم وجا وید و پیشنه سرمه باشد بو برد بفتح اول و ثالث و سکون ثانی و راد دوال فی
 بدل را کو نیز و بعربی عذریب خوانند بو برد ک بفتح دال و سکون کاف هصخر بو برد است که میل باشد
 بو بکت باثانی محل بروز خوبک دختر بکر و دشیره را کو نیز و پیده را تیر کفته اند که منع سلیمان باشد و بزبانه
 احمد و نادان را کو نیز بوجو بضم و بایی آیه بحیر و سکون دو دو شاه سرمه پدر را کو نیز و آن‌ها منع سلیمان هم کفته اند
 و در بعده بنا نهان خواه سرمه خواه بوجو است بو بوله رفعه یای حلی بمعنی بو است که شاه سرمه پدره باشد
 بو به بفتح اول وفتح ثالث مسی آز و مندی و آز و باشد و بعربی قتنی کو نیز و پیده و شاه سرمه تکشند و بعده اهل
 که آز و باشد بجای حرفت اول پایی حلی هم آمد است بو ته باثانی محل وفتح تای قرشت رستمی و هشت
 پرس شاخه ببر کی را کو نیز که بسیار بلند شود و بزین زر و کیت باشد و بجه آدمی و سایر حیوانات را کو نیز عموماً و بجه مشترک خوش
 و بمعنی شنازه تیر هم آمد است و طرفی را تیر کو نیز که از کل محکم ساخته باشد و طلا و لفقره و امثال آن در آن مکدازند و
 مرتب آن بو تقده و بعربی خلاص کو نیز بو شه خاکت کنایه از بدن و قالب انسان باشد بو تمار بکم
 بر وزن مو سی تھار نام مرغی است که او را غم خدک تیر کو نیز و او پیوسته و کذا آب نشیدند و از خم اند مهادا آب کم شود
 با وجود شکل آب سخورد و اورالعربي یا م و زیوانی شفیع خاکش خوزه و کوشش خواهی آور و مفوی قوت حافظه باشد و
 را تند و تیر کند بوچ بفتح اول و سکون ثالث و حیم فارسی خود بایی و کرد فرمایشند و بضم اول اندر و آن و ماز کو نیز
 بو چپا بحیر حیم و بایی فارسی بالف کشیده بروز بوسنا بلغتند و پاره خیار باشد نکت را کو نیز بوا

باحاجی پی تقطه بالف کشیده بجنت یونانی کیا هم ام پر دین را کوئید و بخ آن زالعربی جد و لذ خواسته و کوئید با ایش در یکجا روید بو
 برداش سوچت معنی پسراشد که برادر ختر است بو خل برداش نوعل حسره فر را کوئید و بعتری غلبه آن حقها خواسته
 بو خل بفتح ثالث ولازم معنی بو خل است که خرفه باشد و بضم ثالث بهم بظاهر آمد است بو شش سکب و الاحبه
 برداش سورش معنی هستی و بدو باشد و جسر پی کوئ خواسته بو ده بفتح وال و ده پرنده است که آنرا تیهو سیک کوئید
 و بعینی کوئید پرنده است شبیه به شیخو لیکان کو چکمه ازد است و آن زالعربی سلوی خواسته بور بصیر اول و ثانی مجهول و داده
 قرشت هر دو سالگی اسب سخ زنگ است را کوئید و تدر در اینز کفره اند و آن پرنده است مشهور و معنی بیار بهم است که امر
 با اور دلن باشد بورگت برداش کوچکت نوعی از طعام باشد و بعینی کوئید اش لغیر است و بعینی سنبوسه دخانی
 کوئید و معنی شتل هم است و آن زردی باشد که در قمار پرند و بحاجاتان دهدند و دنخواری را نیز کوئید که بردوی نان پیشند و با
 بفتح اقلی وزایی بوز چشم امده است و در عربی معنی مبارکت ها و باشد بورگت برداش چوشنگ است نوعی اندیجان
 کو چی باشد بور وله بصیر اقل و ثالث بادار سیده و رای قرشت متفق نامه با دشای بوده است و نامم ججزیه است
 در جاسب شمالی که شتر تقارر از آنجا آورند و آن پرنده است سفید و سکه دی از جنس سیاه چشم و کوئید مردم آن جبزه
 هند و اول و سعید موی میباشد بور و برداش شوره چیزی است مانند نکت و آنرا ذکر آن بکار پرند و سکر سفید را نیز کفره اند
 و سرپ بدن بورق است و بعتری نظر وطن خواسته و کوئید اگر قدری از بور و با صفت پسایند و درینی زن بد پند اگر آن زن
 خلیه کشند و دشپرده بوده اگر بخشنده دوشیزه نباشد و بور و دامنی یهان است بور یا کوپی کنایه از خیافتی باشد که در غذا
 نوکشند بور لیش ها نالث پنجه ای زرسیده و طایی حلی مکوئیشین قرشت نده بیونانی جو پرست که آنرا
 بر قشیش کوئید و آن چند قسم میباشد و بعتری ججر آنور خواسته و در دو دامنی چشم بکار پرند کوئید اگر بر کردن کوکت بندند
 بوز بفتح اول و سکون ثانی وزایی بوز سبزی که بسبب رطوبت بردوی نان و جامده و کلیم و پلاس و امثال آن جم میسر
 و زنور سیاه اد اینز کوئید که بردوی کلمه اشید و ته دخت را نیز کفره اند و بضم اول و ثانی مجهول اسپ نیز که زنگش بسغیری
 کرازید و اسب جلد و تند و تیز را هم میکوئید و در دم تیز فهم و صاحب ادک را نیز بطریق استعاره بوز کوئید چنانکه مردم این اصطلاح
 کند فهم را کو دلن خواسته و کو دلن اسپ کراه پادلی باشد بوز بفتح اقل و سکون ثانی وزایی فارسی کرانی و سینکنے
 و سب و حرارت باشد و بفتح اقل کرد اسپ را کوئید بوزار چشم اول و ثانی مجهول وزایی تقطه وار بالف کشیده و بردا

لی تعلیم داده اود په خاره بینی واروی کرمی که در طعامه ای برداشته سپه خل و قرچل و دارچینی و امثال آن بونک بفتح اول برداش
 خدخت بینی بوز است و آن همینی باشد که نسبت رطوبت برروی نان و کلیم و پلاس و امثال آن بند بوز کند
 بضم اول و فتح کاف و سکون ثانی و ثالث و نون و دال ایجده صفت و ای از کویند و بازای قرشت بهم بظاهر آمده است بوزند
 با ایم برداش کوسته کیا بی بی باشد بخاست خوشبوی و بارایی فتح بین خل آمده است بوزمه بضم اول و فتح ثالث و نون
 بینی بوز کند است که بیا و خوشبو باشد بوزنه بضم اول و کسر ثالث و فتح نون میخواز کویند و بعمری حدو ز خانند بوزنه
 بضم اول و رایی خارسی و فتح نون غنچه و شکر فرد و ببار و حشت را کویند که بوز شکر باشد و از این بعمری کم خواسته بوزینه
 برداش می بینند بخداش کوسته که بیرون باشد بوزه برداش که باشد که اند و بفتح واردان و جوسازند و در
 ما و راه آنها و هند و سستان بسیار خودند و تنه در حشت را هم کویند بوزدان بادال ایجده برداش خان واردی است که
 از سفر آمدند و بعمری مستقبل خوانند و بحیث فرجی اشغال کشید اگر باشیر کوسته یا آرد بفتح علو اسازند و بخوردند بدرا فرض کند
 بوزینه برداش دوزینه میخوازند کویند بوس بیانی محبول مخف بوس هست و بعمری قبل کویند و بوس کند و بوس
 بوسیدن هم هست هست و بآمی معرفت سنتی فردی را کویند بوستان افروز کلی است که از این طبق خسرو
 کویند بدب شباهتی که بدان وارد بوستان کل نامی کنایه از آسان باشد بوسخان باعی
 برداش روستان طایفه باشد و نام کان است از جمله کانی فیردازه نیشا پور که فیردازه آنرا بسحاقی و بوسحاقی بزد
 میکویند و بسحاقی اطریح ایم بسحاق میخوازند بوسیکت بضم اول و فتح ثالث و لام بفتحی رسیده و بحاف زده
 نام معنای است از جمله دعا زده مقام موسمی بفتحی بوسته شکستن کنایه از بوسیدن و بوسه کردن پرسیدن باشد
 بوش بفتح اول و کسر ثانی و سکون شیعن قرشت بینی لعذر برداش که قدرت داشتن است و بسکون ثانی کرد
 و خود نایبی را کویند و بضم اول و کسر ثانی بینی هست و بودن باشد و بعمری کون خوانند و بسکون ثانی شیانی باشد
 که از در بندی آورند و آنرا بوش هم بدی میخوازند کویند آن رستی باشد که در ملک است ارش بجم میرسد و آنرا مسیکند
 و شیافت ساخته می آورند سرو خشک است در اول در جهای کرم را مافع باشد بوشاد بیانی محبول
 برداش فولاد مجنت یوتانی شلخ غام را کویند بوشاب پ بیانی محبول بوزن لهر اسپ بینی خواب
 درین باشد و بعمری زویا خوانند بوشش پاس بضم اول و سکون ثانی محبول و ثالث و بای خارس

بالغه کشیده و میان پی نقطه زده بینی بو شایسته است که خواب دیدن در ریا باشد بو شنج با چشم بر روزن ہوشانک نام
 قصبه است از خراسان و سمرقند فو شنج است بو صیر عضم اول و سکون ثانی و صادی نقطه بینی رسمیه
 و برای قریش است زده لقی است غیر معلوم و آن که با همی باشد دوایی که بجزی از این آذان الذب خواسته یعنی کوشش خرس
 بسبیب شبا همی که بدای دار و بعضی کوئند نوعی از ما همی زهره است و آن پوست درختی باشد بعاست سیاه و آنرا بزرگ
 شکران التقوت کوئند و بعضی دیگر کفته اند با قلای شامی است والقداعلم بو طاینه باطای حلی بر روزن سلطان
 پوست درختی است که از این بجزی کرمه السودا و لغارسی سیاه دارد خوانند و آن مانند عشقه بر جد خسته برد پوست درختی بو غصن
 بعض اول و سکون ثانی و خین نقطه عار مخصوص بلغم زده و صادی نقطه عضموں زدن زده لقی است یومانی و منی آن بعیضی
 لسان التور است که کاوز بان پاشد و آن دوایی است معروف و بعضی کوئند یعنی لفت رودی است بو شنج
 بضم اول و سکون ثانی و خین نقطه عار مخصوص بلغم زده و صادی نقطه عضموں زدن زده لقی است دیزه و سیاه رنگت و کسره
 جسته السودا خوانند و خو شنج را پیر کفتر اند و آن قصبه است در خراسان تزدیکت قند مار بوف بر روزن صوفت پر خود
 که بخوست اشتمار دارد و این الهم تیر کوئند بو فروشن بکسر قاعدار و مشکن فرش را کوئند بوق بضم اول
 و سکون ثانی و کافت سیده هر دو باشد و آن پیر کیست که در حمامها و سیاه و هنکاره همایند و بآمایی محول چادر رنگ
 باشد که رخت خواب و آن بندن بو قلمون در بایی ردمی را کوئند و آن چادر است که بر لحظه سریکی نماید و کنایه از کسی
 که هر ساعت خود را بر بکلی و انکاره کوئند چاوز است و آب چون خواهد که جانوری بکیر و خود را بگل آن چاوز کند و حر بار تیر کنند
 و آن نوعی از چلپاسته باشد که بیرونی هر کلی نماید و نام مرغی هم است و کنایه از دنیا و عالم است بسبیب خاوه و اهل مشرق
 سنگ لیث را بو قلمون سیکوئند بو فیصله با کافت پیشانی رسیده و صادی نقطه بالغه باعث کشیده بلنت یومانی خسته
 سفیده از باشد و آن نوعی از زید است و بعضی و خسته پده دلپشه غال را پیر کفته اند که بجزی شجره البن خوانند بو کت
 بضم اول و سکون ثانی و کافت مختلف بود که و باشد که باشد کلاته یعنی است و بجزی عصا و لعل کوئند و یعنی مکر هم است که
 خود استشنا باشد و توجهه فرض هم است یعنی فاد نوعی از اشتیش که بجزی هم است و جایی با چا همی که غل و آن پنهان کنند
 بو کان پاکه است از رسی بر روزن خوبان بچه دان و ز چه از کوئند و بجزی رحم خوانند و یعنی بکلار هم سطر آمده است
 بو کلکت بفتح کافت و لام بر روزن کوچک است بیوه است بخزد از کل از دان کوئند و تو کان چیلا قوح و عربان خبه الخضراء

خواسته بوك و مکر یا میم و کاف فارسی بر وزن کوه و کمر معنی بوك است و مراد فکر معنی بود که باشد که و لجه نه
 صی و لعل کویند بوالخدر بالام و خای نقطه دار و حیم و وال پی نقطه بر وزن محل پسر مهد و پی وین و پی دیانت باشد
 بو لنگک بفتح الام و سکون نون و حیم مفتح بکاف زده هر چیز عجیب و غریب و طرد باشد که دیدن آن خند و لور
 بولو بصیر اول دلام و کان هر دو دو ابلاغت یومانی معنی بسیار باشد که عبان کثیر کویند بولو بولو بون با اول دما
 و بایی ایجاد هرسته بوا و رسیده و فتح وال پی نقطه و بایی دیگر بوا و کشیده و بیون زده لغتی است یومانی و معنی آن ایجاد
 کثیر الارجل باشد معنی بسیار پا و اندازه گار سی سپاکن حمامه مغرب آن بفتح بایح است و آن دوایی است مشهور و
 تباذی اضراس الحکم خاسته و بحایی بایی حسر بایی حلی یعنی بظر آمده است بولو طرخون بفتح طایی حلی و را
 پی نقطه هر تھایی رسیده و خای نقطه دار بوا و کشیده و بیون زده لغتی است یومانی و معنی آن بعربی کثیر انقدر باشد
 و آن دوایی است که بغار سی پرسیا و شان خاسته بوم بصیر اول و سکون ثانی بر وزن شوم جذر اکویند و آن
 پرندۀ است که بخوست استهار دار و بعضی کویند بوم پرندۀ است از جنس خندلیکن بسیار بزرگ و سرمهوش و چهارها
 او بکریه میماند و شبها شکار کند دروزه هر روز تو اند کرد مکر چند قدمی و بعضی کویند با معنی عربی است وزین شیخا
 نکرده رایز کفته اند و جا و مقام و متریل و مارا یعنی کویند و معنی سرشت و طبیعت تیرآمده است و بصیر اول و فتح نایی معنی بایم
 باشد که از بون است بوماران نام کیا یعنی باشد مایل بمحروم و تیری و کل کبوی مار و بعربی قصوم خاسته
 بوماران بحذف وال معنی بوماران است که نام کیا یعنی باشد مایل بمحروم و تیری بوماره بر وزن جو پاره نام
 پرندۀ است بخر معلوم بوم کند بالا است بر وزن سود مند خانه را کویند که صدیز زین کند بجهت کوئندان و سفرها
 بومی بفتح نایی و سکون نون زین لرزه باشد که بعربی زلزله خاسته درود و کوئندی رایز کویند که از سکون پاک
 نکرده باشند و معنی اول سکون نایی هم آمده است و آن اصح است بومیان بر وزن خوش بچین معنی اول
 بومی است که زلزله وزین لرزه باشد بون بفتح اول و سکون ثانی و نون معنی حصه و پره باشد و بصیر اول زین
 و پچه دان که بعربی رحم کویند و آسمان رایز کفته اند وین و نهایت و پایان و آسمانی هر چیز باشد درود و کوئند و کاو و ایشان
 آن که لرزه پاک نکرده باشد بونه بصیر اول و ثانی و سکون نایی دال ایجاد معنی است که باشد و فتح نایی کردن
 معنی باشند و مرد صاحب تخته دستی رایز کویند بونه بصیر اول و ثانی و سکون نایی دال ایجاد معنی مرد

دیگر نگین باشد و بفتح ثانی و کسر ثانی مرد باستی همیت و صاحب سخوت را کوئیده بوده بضم اول و فتح ثانی درست
کوئیده که پر کسر بار و قدر نیاورد و مردم آنسته را پر کفتند بعدها سکون ثالث بروز داده مان معنی رحم است
که زبان و چهره دان باشد و از اسمای معنی فارسی همیست پنج فلان و بهمان بوی بروز ممیز معروف است
که رایج باشد و عطری است را پر کفتند و معنی هرمه و لذیب و خوش و طبیعت و محبت و امید و ارز و خواهش و طبع
بهم آمد است و بضم اول و کسر ثانی معنی باشی بودا بثانی بجهول بروز کویا چیزها پیر کوئیده که بوی خوش و بوی بد و بد
بوی افزار با قادمی نقطه دار بروز تون انبارا دویه کرمی که در طعام ریزند مانند فلفل و دارچینی و امثال آن
و سجف رایی آخر یعنی پنجه آمد است که بوی افزار باشد بولان بروز کویان بوی گندله و بوی گند کارا کوئیده
بوبردن کنایه از اندک اطلاعی برچیزهای مخفی هم رسانیدن و نگران کردن و چیزی شنیدن باشد بوی سرت
بغیره باعی فارسی درای قرشت و سکون سین پی نقطه دفعه ای سکت سکار بردا کوئیده که جا نوز ازرا بوی پیدا میکند و کنایه
از جن و ملک همیست بوی چچ برروز پوچه کیایی باشد که مانند رسیحان بر خشت چچ و بحرپی عشقه کوئیده پیدا
باوال ایجاد بروز دودمان ظرفی را کوئیده که در آن چیزی از عطری است کرده باشد بوی زنگت بفتح رایی قرشت
و سکون نون و کوفت فارسی معنی محل است که بعینی در داده کوئیده بوی سا با سین پی نقطه بالف کشیده شنیده باشد
که عطری است برآن میانند بوی گلکت باکاف و لام مفتح برروز شور یکت میوه ایست خردوار که از اینترکه
پنلا قوچ کوئیده بوی یکت برروز ہوشانکت ترہ ایست شنیده بر صحابه که بعینی با دروح خانند بویه بر روی
مویه معنی ارز و مندی باشد و جمعی از پادشاهی که باک بوی مشهور ندوستی همیست که از اشاده ترہ میکوئیده

بيان طبیت و چهار مردم در باعی ایجاد باعی بوز مشتمل بر پنج لغت و گایت

به بکسر اول و سکون ثانی معنی خوب و نیک باشد و نام میوه ایست مشهور بهما بکسر اول و ثانی بالف کشیده
وز پیاسیه را کوئیده بفتح اول فتحت برچیزه را بهادر بضم اول ایجاد بروز تیاه سر معنی شجاعه و دلیر چکل باشد
پهار بروز چهار مردم معروف است که فضل بریع و پیون آفتاب در بیچ حمل و لشود و جوز باشد و تجاهه چین و شکر که
ترکستان و غانه طلا کاری و مفتشر بود و هست را پر کفتند اند که بعینی صنم خوانند و سکونه کل بزر خشت را کوئیده عموماً دل